

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Mariusz Kurowski

Protokolant: Dominika Zaborowska

w obecności prokuratora: Marka Bogacewicza

po rozpoznaniu w dniu 19.05.2022 r. sprawy:

1. **D. S. (1)**, syna P. i I. z d. A., ur. (...) w B..

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie samochodów, że pochodzą one z czynu zabronionego i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, nabył i przyjął pojazdy pochodzące z przestępstwa oraz kierował działaniami M. Ł., Z. Z. i innych osób polegającymi na przyjęciu i pomocy w ukryciu samochodów pochodzących z przestępstwa, to jest przechowywaniu dostarczonych pojazdów w budynkach warsztatu w miejscowości K. (...) i innych miejscach na terenie województwa (...) oraz demontowaniu ich, celem dalszego zbycia elementów następujących pojazdów:

- samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2007), skradzionego na terytorium Luksemburga w dniu 24 września 2009 r., wartości nie mniejszej niż 125.000,00 zł,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2006), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 21 stycznia 2012 r., wartości nie mniejszej niż 84.500,00 zł, który z uwagi na zamontowane w nim urządzenie GPS został odnaleziony i zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji w dniu 24 stycznia 2012 r. w B., a następnie zwrócony właścicielowi,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2011), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 29 maja 2013 r., wartości nie mniejszej niż 77.500,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2008), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 02 czerwca 2013 r., wartości nie mniejszej niż 50.204,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2007), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 08 sierpnia 2013 r., wartości nie mniejszej niż 32.000,00 zł,

- samochodu marki S. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN: (...) (rok produkcji 2012), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec pomiędzy 3 lipca 2013 r. a 25 lipca 2013 r., wartości nie mniejszej niż 121.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2008), skradzionego na terenie Królestwa Belgii w dniu 15 maja 2014 r., wartości nie mniejszej niż 36.000,00 zł,

- samochodu marki S. (...) koloru czarnego o numerze VIN: (...) (rok produkcji 2012), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec pomiędzy 4 listopada 2014 r. a 5 listopada 2014 r., wartości nie mniejszej niż 90.700,00 zł,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2014), skradzionego na terenie Wielkiej Brytanii w dniu 29 stycznia 2015 r., wartości nie mniejszej niż 130.000,00 zł,

- samochodu marki L. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2013), skradzionego na terenie Królestwa Belgii w dniu 29 marca 2015 r., wartości nie mniejszej niż 150.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) (rok produkcji 2009), skradzionego w W. przy ul. (...) z parkingu przy Centrum Handlowym (...) na szkodę ustalonej osoby, wartości 60.000,00 zł, przy czym łączna wartość mienia będącego przedmiotem przestępstwa była wielkiej wartości i wyniosła nie mniej niż 956.904,00 zł,

to jest o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

II. w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, kierował działaniami M. Ł., Z. Z. i innych osób polegającymi na usunięciu znaków identyfikacyjnych z następujących pojazdów:

- samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki S. (...) o numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki S. (...) o numerze VIN: (...),

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki L. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...),

to jest o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 306 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

III. w okresie od bliżej nieustalonego dnia w 2015 r. do 12 lutego 2015 r. w B. i w W., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu w celu uzyskania w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. leasingu w kwocie 209.024,39 zł, przedłożył nierzetelny dokument w postaci „Wniosku o zawarcie umowy leasingowej”, w którym ustalona osoba podała nieprawdziwe – zawyżone dochody oraz zysk netto, uzyskane w roku 2014 i 2015 z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...), a były to okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w leasingu, w ten sposób że kierował działaniami ustalonej osoby przedkładając jej do podpisu w/w dokument, który ona wypełniła, a następnie złożył go wraz z innymi dokumentami niezbędnymi

do udzielenia wnioskowanego leasingu w siedzibie (...) Sp. z o.o. w W., wskutek czego w dniu 6 marca 2015r. doszło do zawarcia umowy leasingu numer (...), na mocy której (...) Sp. z o.o. jako finansujący zobowiązał się do nabycia przedmiotu leasingu w postaci samochodu marki N. (...) rok produkcji 2011, nr nadwozia (...) o wartości 209.024,39 zł od dostawcy, którym była firma (...) A. T. z/s w W. k. W., a następnie oddania przedmiotu leasingu korzystającemu, którą była ustalona osoba

to jest o czyn z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

IV. w okresie od bliżej nieustalonego dnia w październiku 2010 r. do dnia 22 czerwca 2012 r. w W., S., S. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., Z. Z., ustalona osobą, nieżyjącą aktualnie osobą oraz innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia doprowadził (...) S.A. z/s w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w łącznej kwocie 73 810 zł, stanowiącej odszkodowanie wypłacone z tytułu kradzieży pojazdu, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do faktu zaistnienia takiego zdarzenia w ten sposób, że realizując uprzednio ustalony podział ról, pojechał nieustalonym pojazdem ze Z. Z. i M. Ł. do W., gdzie, posługując się przekazanym mu w tym celu przez ustaloną osobę kluczykiem n/w auta, przewiózł razem ze Z. Z. pozostawiony przez ustaloną osobę z tym zamiarem na parking przy ulicy (...) w W. samochód osobowy marki L. (...) nr rej. (...), nr VIN (...), do budynku warsztatu prowadzonego przy ul. (...) w S., a następnie kierował usunięciem znaków identyfikacyjnych oraz demontażem tego pojazdu przez nieżyjącą aktualnie osobę, celem dalszego zbycia elementów, w następstwie czego po zgłoszeniu w dniu 25 października 2010 r. przez ustalone osoby w (...) S.A. rzekomej kradzieży przedmiotowego pojazdu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciła (...) odszkodowanie kolejno: w dniu 28 stycznia 2011 r. w kwocie 65 700 zł i w dniu 4 kwietnia 2011 r. w kwocie 6.600 zł, a ponadto po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym w Białymstoku o sygn. akt XI C 401/11, w wykonaniu wydanego w tej sprawie wyroku, w dniu 22 czerwca 2012 r. wypłaciła (...) odszkodowanie w kwocie 1 510 zł

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

V. w okresie od bliżej nieustalonego dnia w grudniu 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. na terenie posesji przy ul. (...) w S. woj. (...), B. oraz W., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z nieżyjącą aktualnie osobą, ustalona osobą oraz innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, usiłował doprowadzić (...) S.A. z/s w W. do niekorzystanego rozporządzenia własnym mieniem poprzez wypłatę odszkodowania w kwocie 96 000 zł z tytułu fikcyjnej kradzieży samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...), nr VIN (...) w ten sposób, że kierował działaniami ustalonej osoby i nieżyjącej aktualnie osoby, która ukryła wymienione auto w budynku warsztatu prowadzonego przy ul. (...) w S., gdzie razem z ustaloną osobą usunął znaki identyfikacyjne pojazdu oraz dokonał jego zdemontowania na części, a następnie R. S. w Komisariacie Policji B.w B., złożył fałszywe zawiadomienie o kradzieży przedmiotowego auta, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania przez w/w firmę ubezpieczeniową

to jest o czyn z art. 306 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VI. w dniu 3 marca 2010 r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta (...) (...), będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące

pojazdu marki J. (...) nr VIN (...) stanowiącego własność Z. Z., na których to dokumentach umieścił on swoją pieczętkę i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego oraz dodatkowego badania pokolizyjnego, podczas gdy w rzeczywistości żadne z takich badań nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VII. w dniu 24 września 2010 r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...)”, będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki M. (...) nr VIN (...) stanowiącego własność (...) sp. z o.o. Oddział w L., na których to dokumentach umieścił on swoją pieczętkę i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego, podczas gdy w rzeczywistości badanie takie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VIII. w dniu 3 marca 2011 r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...)”, będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki V. (...) nr VIN (...) stanowiącego własność (...) S.A. Oddział B., na których to dokumentach umieścił on swoją pieczętkę i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego, podczas gdy w rzeczywistości badanie takie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

IX. w dniu 11 marca 2011r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...)”, będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki B. (...) nr VIN (...), stanowiącego własność ustalonej osoby, na których to dokumentach umieścił on swoją pieczętkę i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego oraz dodatkowego badania pokolizyjnego, podczas gdy w rzeczywistości żadne z takich badanie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem

przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

X. w dniu 10 czerwca 2011 r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...)”, będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki M. (...) nr VIN (...), stanowiącego własność (...) S.A. Oddział B., na których to dokumentach umieścił on swoją pieczęć i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego oraz dodatkowego badania pokolizyjnego, podczas gdy w rzeczywistości żadne z takich badanie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XI. w dniu 8 listopada 2011r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...)”, będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki M. (...) nr VIN (...), stanowiącego własność ustalonej osoby, na których to dokumentach umieścił on swoją pieczęć i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego oraz dodatkowego badania pokolizyjnego, podczas gdy w rzeczywistości żadne z takich badanie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XII. w dniu 15 lutego 2014 r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...)”, będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki F. (...) nr VIN (...), stanowiącego własność ustalonej osoby, na których to dokumentach umieścił on swoją pieczęć i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego, podczas gdy w rzeczywistości badanie takie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XIII. w dniu 2 września 2014 r. w m. N., realizując uprzednio ustalony podział ról, w zamiarze, aby ustalona osoba - diagnosta „(...) (...), będąc uprawnionym do przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, na jego prośbę, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, dostarczył wymienionemu diagnoście stosowne dokumenty oraz udzielił informacji, na podstawie których ustalona osoba sporządziła dokumenty w postaci „Zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu” oraz „Dokumentu identyfikacyjnego pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą”, dotyczące pojazdu marki M. (...) nr VIN (...), stanowiącego własność ustalonej osoby, na których to dokumentach umieścił on swoją pieczęć i złożył własnoręczne podpisy, co świadczyło o przeprowadzeniu badania technicznego oraz potwierdzenia, że pojazd odpowiada dodatkowym warunkom technicznym przewidzianym dla pojazdu przystosowanego do zasilania gazem, podczas gdy w rzeczywistości badanie takie nie odbyło się i nie został sprawdzony stan techniczny wymienionego pojazdu, zaś za wymienione czynności udzielił ustalonej osobie P. w związku z pełnieniem przez niego funkcji publicznej diagnosty, za naruszenie przepisów prawa, korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w bliżej nieustalonej kwocie,

to jest o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zb. z art. 229 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XIV. w okresie od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, podstępnie wprowadził w błąd funkcjonariusza publicznego - pracownika Starostwa Powiatowego w B. co do osoby właściciela samochodu osobowego marki L. (...) o numerze nadwozia (...) w ten sposób, że dostarczył ustalonej osobie dokumenty tego pojazdu, a ta na jego prośbę w dniu 19 czerwca 2015r. złożyła w tym urzędzie wniosek o rejestrację wymienionego pojazdu, do którego dołączył wystawioną na swoje nazwisko jako kupującego, umowę kupna przedmiotowego auta z dnia 18 maja 2015r., chociaż w rzeczywistości faktycznym nabywcą był wówczas D. S. (1), wprowadzając tym samym w błąd pracownika w/w urzędu co do osoby właściciela przedmiotowego pojazdu, w wyniku czego wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji nr (...) z dn. 19.06.2016 r. o czasowej rejestracji samochodu, a następnie w decyzji nr (...) z dnia 28.08.2016 r. o rejestracji wymienionego auta jako stanowiącego własność ustalonej osoby oraz dowodu rejestracyjnego seria (...) i tablic rejestracyjnych o nr (...),

to jest o czyn z art. 272 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XV. w okresie czasu od dnia 28 sierpnia 2015 r. do 15 października 2015 r. w B., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, ukrywał dokument w postaci pozwolenia czasowego Seria (...) wydanego mocą decyzji starostwa Powiatowego w B. nr (...) z dn. 19.06.2015r., na samochód osobowy marki L. (...) o numerze nadwozia (...), nr rej. (...), otrzymując go w nieustalonym dniu i miejscu od J. K., który, będąc zobowiązanym do jego zwrotu, w dniu 28 sierpnia 2015r. złożył w w/w urzędzie fałszywe oświadczenie o zagubieniu wymienionego dokumentu Seria (...), którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać,

to jest o czyn z art. 276 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XVI. w okresie od dnia 14 lutego 2013 r. do 27 maja 2013 r. w m. K. niedaleko m. P. gm. B. oraz w W., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 42 400 zł, stanowiących odszkodowania wypłacone z tytułu szkody pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że razem z ustaloną osobą w dniu 14 lutego 2013 r. w m. K. niedaleko m. P. gm. B., dokonał spalenia wymienionego pojazdu, po uprzednim osobistym oblaniu go benzyną i podpaleniu, a następnie ustalona osoba zgłosiła w firmie ubezpieczeniowej fakt

rzekomego samozapłonu w/w auta w trakcie jazdy, w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższego zdarzenia i podaniu nieprawdziwych okoliczności co do jego przebiegu oraz powstania szkody całkowitej samochodu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego, wypłaciła (...) S.A. z siedzibą we W., odszkodowanie w łącznej kwocie 42 400 zł., w dwóch ratach, i tak: w dniu 5 kwietnia 2013 r. w kwocie 41 920 zł oraz w dniu 27 maja 2013 r. w kwocie 480 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XVII. w okresie od dnia 20 czerwca 2013 r. do 18 września 2013 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, podstępnie wprowadził w błąd funkcjonariusza publicznego - pracownika Urzędu Miejskiego w B. Departament (...) co do osoby właściciela samochodu osobowego marki A. (...) o numerze nadwozia (...) w ten sposób, że dostarczył ustalonej osobie dokumenty tego pojazdu, a ta na jego prośbę w dniu 20 czerwca 2013r. złożyła w tym urzędzie wniosek o rejestrację wymienionego pojazdu, do którego dołączyła m.in. potwierdzającą nieprawdę, wystawioną na swoje nazwisko jako kupującego Fakturę VAT Nr (...) z dn. 06.05.2013r. od firmy (...) K. K. (1) opiekującą na kwotę 80.000 zł, chociaż w rzeczywistości faktycznym nabywcą oraz osobą, która zapłaciła za przedmiotowe auto, był D. S. (1), wprowadzając tym samym w błąd pracownika w/w urzędu co do osoby właściciela przedmiotowego pojazdu i wyłudzając w ten sposób poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji nr (...)z dnia 20.06.2013 r. o czasowej rejestracji w/w samochodu, a następnie w decyzji nr (...) z dnia 18.09.2013 r. o rejestracji wymienionego auta jako stanowiącego własność ustalonej osoby oraz dowodu rejestracyjnego seria (...) i tablic rejestracyjnych o nr (...),

to jest o czyn z art. 272 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XVIII. w okresie od dnia 31 marca 2010 r. do 1 października 2010 r. w W., B. Belgii oraz innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 58.100,00 zł., stanowiących odszkodowania wypłacone z tytułu fikcyjnej kradzieży pojazdu marki M. (...) o nr VIN (...) i nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że kierował działaniami ustalonej osoby, która w dniu 31 marca 2010r. dokonała zgłoszenia fikcyjnego kradzieży przedmiotowego pojazdu w jednostce policji w B.Belgii, w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższego zdarzenia telefonicznie w dniu 1 kwietnia 2010r i podaniu nieprawdziwych okoliczności co do faktu rzekomej kradzieży przedmiotowego pojazdu w dokumentacji szkodowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego w dniu 1 października 2010r. wypłaciła z tytułu polisy numer (...) z/s w W. odszkodowanie z tytułu polisy AC w kwocie 58.100,00 zł, przelewając je na wskazane konto bankowe ustalonej osoby, która przekazała mu połowę uzyskanej sumy, czym działał na szkodę (...)S.A. z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XIX. w okresie czasu od dnia 20 czerwca 2013 r. do 18 września 2013 r. w B., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, ukrywał dokument w postaci pozwolenia czasowego Seria (...) wydany dla ustalonej osoby mocą decyzji Urzędu Miejskiego w B. Departament(...)nr (...) z dn. 20.06.2013r., na samochód osobowy marki (...)o numerze nadwozia (...), nr rej. (...), który otrzymał od w/w, a następnie kierując działaniami ustalonej osoby, będącej zobowiązaną do jego zwrotu, w dniu 18 września 2013 r. nakłonił ją, aby złożyła ona w w/w urzędzie fałszywe oświadczenie o rzekomym zagubieniu wymienionego dokumentu w dniu 10 września 2013 r., którym to dokumentem nie miała prawa wyłącznie rozporządzać,

to jest o czyn z art. 276 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XX. w okresie od 3 czerwca 2014 r. do 2 stycznia 2018 r. w miejscowości K. i w B., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A.

z/s w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 388.068,87 zł., stanowiącej mienie znacznej wartości, która to kwota stanowiła odszkodowanie wypłacone z tytułu kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 3 czerwca 2014r. ok. godziny 22.00 na zakręcie drogi nr (...) B. - S. w m. K. woj. (...), w ten sposób, że kierując działaniami ustalonej osoby, polecił mu umyślnie wjechać użyzonym od innej ustalonej osoby, samochodem osobowym marki A. (...) o numerze nadwozia (...), nr rej. (...), do pobliskiego stawu, pozorując uprzednio manewr ominięcia zwierzyny leśnej, która miała wtargnąć na drogę, zaś osobiście pożyczonym od M. Ł. pojazdem marki D. (...) w celu uwiarygodnienia przedmiotowego zdarzenia uszkodził jeden z przydrożnych słupków, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła innej ustalonej osobie z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki A. (...) po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego w dniu 20 sierpnia 2014r. odszkodowanie w kwocie 47.526,87 zł oraz w dniu 25 maja 2015 r. odszkodowanie w kwocie 369,00 zł, a dodatkowo po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania cywilnego przed Sądem Okręgowym w Białymstoku o sygn. akt I C 1276/17 z powództwa ustalonej osoby przeciwko (...) SA z/s w S., w wykonaniu wydanego w tej sprawie prawomocnego wyroku z dnia 8 listopada 2017 r., (...) S.A. z/s w S. wypłaciła ustalonej osobie w dniu 2 stycznia 2018 r. odszkodowanie w kwocie 340.173,00 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z/s w S.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXI. w okresie od dnia 5 października 2010r do 18 stycznia 2011r. w W. i innych miejsowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia doprowadził (...) SA w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w łącznej kwocie 81.600,00 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z tytułu kradzieży pojazdu, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do faktu zaistnienia takiego zdarzenia w ten sposób, że realizując uprzednio ustalony podział ról, posługując się przekazanym mu w tym celu przez ustaloną osobę kluczykiem samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...), nr VIN (...), odebrał przedmiotowe auto pozostawione z tym zamiarem przez ustaloną osobę na parkingu przy ulicy (...) (...)w W., a następnie ukrył auto w budynku warsztatu prowadzonego przy ul. (...) w S., gdzie kierował usunięciem znaków identyfikacyjnych oraz demontażem tego pojazdu przez nieżyjącą aktualnie osobę, celem dalszego zbycia elementów, w następstwie czego po zgłoszeniu w dniu 13 października 2010r. przez właściciela w/w auta w (...) S.A. z/s w W. rzekomej kradzieży przedmiotowego pojazdu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego w dniu 18 stycznia 2011r. wypłaciła ustalonej osobie z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki V. (...), odszkodowanie w kwocie 81.600,00 zł,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXII. w dniu 22 stycznia 2015 r. przy ul. (...) w W. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, doprowadził Spółkę Akcyjną (...) S.K.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 208.943,08 zł, stanowiącej mienie znacznej wartości, przy zawarciu umowy leasingu operacyjnego numer (...), dotyczącego odpłatnego użytkowania i pobierania pożytków samochodu osobowego marki L. (...), rok prod. 2012, nr VIN (...), nr rej. (...), poprzez wprowadzenie w błąd jej pracowników co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy przez ustaloną osobę, a następnie razem z ustaloną osobę oraz inną osobą wywiózł przedmiotowy samochód na teren Republiki Czeskiej, gdzie w dniu 15 kwietnia 2015r. dokonał jego spalenia, czym działał na szkodę w/w spółki,

to jest o czyn z art. 286 § 1kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXIII. w okresie od 25 sierpnia 2012 r. do dnia 26 listopada 2012 r. w W., K. i B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w łącznej kwocie 75.000,00 zł., stanowiących odszkodowanie

wypłacone z tytułu spalenia jachtu śródlądowego, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do faktu zaistnienia takiego zdarzenia w ten sposób, że w dniu 25 sierpnia 2012r. na drodze w okolicach miejscowości K. wraz z M. Ł. celowo spalił motorówkę marki G. o nr rej. (...), w następstwie czego, po zgłoszeniu w dniu 27 sierpnia 2012r. przez M. Ł. w (...) S.A. z/s w W. przedmiotowej szkody i podaniu nieprawdziwych okoliczności jej zaistnienia, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego numer (...), wypłaciła M. Ł. z tytułu kompleksowego ubezpieczenia (...) odszkodowanie w łącznej wysokości 75.000,00 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z/s w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXIV. w okresie od dnia 23 czerwca 2009 r. do 20 maja 2010 r. w miejscowości B. przy ul. (...) i w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą oraz M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 43.022,83 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że kierował działaniami w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 23 czerwca 2009r. ok. godziny 22:00 na ulicy (...) w B. w ten sposób, że ustalona osoba kierując samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) umyślnie zatrzymał pojazd, sugerując zamiar skrętu w lewo, w który następnie uderzył jadący bezpośrednio za nim samochód marki T. o nr rej. (...) kierowany przez M. Ł., w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez ustaloną osobę i M. Ł. nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej polisy numer (...), wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki T. (...) nr rej. (...), wypłaciła ustalonej osobie odszkodowanie kolejno: w dniu 27.08.2009r. w kwocie 18.140,19 zł, w dniu 08.04.2010r. w kwocie 5.010,00 zł oraz w dniu 20.05.2010r w kwocie 5.591,44 zł, a także w dniu 02.09.2009r. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu, wypłaciła innej ustalonej osobie odszkodowanie w kwocie 14.281,20 zł, przelewając je zgodnie z upoważnieniem właścicielki auta, na konto Banku (...), stanowiące własność M. Ł., czym działał na szkodę (...) S.A w L.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXV. w okresie od dnia 15 lutego 2010 r. do 6 listopada 2013 r. przy ul. (...) w rejonie restauracji (...)w B. i w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, Z. Z. oraz M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 90.489,09 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że koordynował działaniami kierujących obu pojazdów uczestniczących w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 15 lutego 2010 r. ok. godziny 19:40 na ulicy (...) w B., wydając stosowne polecenia, podczas którego M. Ł., cofając umyślnie z parkingu przy restauracji (...)samochodem marki T. (...) o nr rej (...), zajechał drogę samochodowi marki M. o nr rej. (...) kierowanemu przez ustaloną osobę, która celowo nie ominęła cofającego pojazdu i doszło do zderzenia, przy czym Z. Z. będąc pasażerem samochodu M. „pilnował”, aby doszło do kolizji, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez ustaloną osobę oraz M. Ł. nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła ustalonej osobie z tytułu polisy numer (...) ubezpieczenia OC pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) odszkodowanie: w dniu 25.10.2013r w kwocie 10.001,00 zł i w dniu 06.11.2013r. w kwocie 30.911,44 zł oraz w dniu 22.06.2010r. wypłaciła (...) Sp. z o.o. z/s w W. odszkodowanie w kwocie 38.967,69 zł, a także w dniu 4 marca 2010 r. z tytułu polisy AC pojazdu marki T. wypłaciła innej ustalonej osobie odszkodowanie w kwocie 10.608,96 zł, przelewając je zgodnie z upoważnieniem właścicielki auta, na konto Banku (...), stanowiące własność M. Ł., czym działał na szkodę (...) S.A. w L.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXVI. w okresie od 22 sierpnia 2012 r. do dnia 27 kwietnia 2015 r. w miejscowości K. (...) woj. (...), B. i W., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą oraz Z. Z., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 54.672,33 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 22 sierpnia 2012r. ok. godziny 21:30 przy posesji oznaczonej jako K. (...) w ten sposób, że koordynował działania związane w przedmiotowym zdarzeniem, w trakcie którego ustaloną osobą, kierując samochodem marki M. (...) o nr rej. (...), cofając umyślnie uderzył rampą do naciągania samochodów w dach stojącego samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), podstawionego w tym celu przez Z. Z. i zarejestrowanego na Z. Z., a którego faktycznym właścicielem był D. S. (1), w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego, wypłaciła Z. Z. z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki M. (...) w dniu 4 października 2012 r. odszkodowanie w kwocie 9.404,54 zł, a ponadto po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie o sygn. akt VI C 2539/13, w wykonaniu wydanego w tej sprawie wyroku wypłaciła w dniu 27 kwietnia 2015 r. Z. Z. odszkodowanie w kwocie 45.267,79 zł, czym działał na szkodę (...) z/s w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVII. w okresie od 20 sierpnia 2009 r. do 13 lipca 2016 r. w B. i W., województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie samochodu, że pochodzi on z czynu zabronionego, wraz z M. Ł. nabył od ustalonej osoby samochód marki B. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...), pochodzący z kradzieży zaistniałej na terytorium Belgii w dniu 20 sierpnia 2009 r., wartości nie mniejszej niż 81.700,00 zł, a następnie wraz z M. Ł. przejechał wymienionym pojazdem do warsztatu w W., gdzie kierował działaniami innych osób polegającymi na demontażu auta oraz usunięciu jego znaków identyfikacyjnych, celem dalszego zbycia elementów pojazdu, z których część wykorzystana została do legalizacji pojazdu B. (...) o numerze VIN (...), który zarejestrowany został na dane ustalonej osoby, a następnie został sprzedany M. Ł., który zarejestrował przedmiotowy pojazd na dane swojego ojca,

to jest o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXVIII. w okresie od dnia 17 maja 2010 r. do 8 marca 2011 r. w W. i B. - Belgia, działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 53.400,00 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z tytułu fikcyjnej kradzieży pojazdu marki J. (...) o numerze VIN (...) i nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że razem z M. Ł. udał się do Belgii, gdzie M. Ł. w dniu 30 stycznia 2011r dokonał zgłoszenia fikcyjnego kradzieży przedmiotowego pojazdu w jednostce policji miejskiej mieszczącej się pod adresem (...), w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższego zdarzenia i podaniu nieprawdziwych okoliczności co do okoliczności kradzieży samochodu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu polisy numer (...), po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego, wypłaciła na konto wskazane przez M. Ł., działającego w imieniu ustalonej osoby - właścicielki wskazanego pojazdu, odszkodowanie w kwocie 53.400,00 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. (...) z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXIX. w okresie od dnia 27 lutego 2012 r. do 4 października 2018 r. w B., W. m. O. w Belgii oraz innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci

pieniędzy w łącznej kwocie 83.600,00 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z tytułu fikcyjnej kradzieży pojazdu marki M. (...) o nr VIN (...) i nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że kierował działaniami ustalonej osoby, który w dniu 27 lutego 2012r. dokonał zgłoszenia fikcyjnego kradzieży przedmiotowego pojazdu w jednostce policji miejskiej w O. w Belgii, w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższego zdarzenia ubezpieczycielowi i podaniu nieprawdziwych okoliczności co do samego faktu i okoliczności kradzieży samochodu marki M. (...), wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciła właścicielce wskazanego pojazdu innej ustalonej osobie, z tytułu polisy numer (...) odszkodowanie w łącznej kwocie 83.600,00 zł, przelewając je na wskazany rachunek bankowy, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXX. w okresie od dnia 10 września 2011 r. do 6 grudnia 2011 r. w miejscowości Z. i w W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. i ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 7.500,00 zł., stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 10 września 2011 r. w miejscowości Z., podczas której kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), będącym własnością ustalonej osoby, podstawionym przez ustaloną osobę, cofając umyślnie uderzył w bok zaparkowanego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), użytkowanego w czasie kolizji przez M. Ł., a będącego własnością innej ustalonej osoby, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) wypłaciła ustalonej osobie odszkodowanie kolejno w dwóch ratach: w dniu 26.09.2011r. w kwocie 2.478,36 zł i w dniu 06.12.2011r. w kwocie 5.021,64 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXXI. w okresie od dnia 7 listopada 2010 r. do dnia 14 grudnia 2010 r. na drodze pomiędzy miejscowościami D., a S., powiat (...), województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. (...) z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 43.075,83 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu szkody pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2010r. po osobistym oblaniu cieczą palną silnika użytkowanego przez M. Ł. samochodu marki T. (...) o nr rej. (...), będącego własnością ustalonej osoby, kierował działaniami M. Ł., który następnie umyślnie podpalił wymieniony samochód, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wymieniona firma ubezpieczeniowa w dniu 14 grudnia 2010 r. z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), wypłaciła ustalonej osobie odszkodowanie w kwocie 43.075,83 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. (...) z siedzibą w S.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

II. w okresie od dnia 4 września 2012 r. do 11 grudnia 2012 r. na terenie Bułgarii oraz w W., województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. (...) z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 15.434,30 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu spowodowanej umyślnie szkody w pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) i numerze VIN (...), stanowiącym własność O. C., za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że kierował

działaniami M. Ł., który najpierw umyślnie rozbił młotkiem przednią szybę we wskazanym samochodzie, który sam użytkował, po czym zgłosił tę szkodę telefonicznie w firmie ubezpieczeniowej, podając nieprawdziwe okoliczności jej powstania, a następnie podał nieprawdziwe informacje co do okoliczności zaistnienia szkody w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wskutek czego wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczenia wypłaciła odszkodowanie firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kolejno: w dniu 16 października 2012r. w kwocie 2.070,12 zł. tytułem zwrotu kosztów biletów lotniczych, w dniu 22 października 2012r w kwocie 12.129,03 zł. tytułem zwrotu kosztów sprowadzenia pojazdu do kraju, w dniu 9 listopada 2012r. w kwocie 718,20 zł. tytułem zwrotu kosztów taksówki z lotniska, w dniu 11 grudnia 2012 r. w kwocie 270,10 zł. tytułem zwrotu kosztów taksówki na lotnisko i 246,85 zł. tytułem kosztów organizacji - agenta, czym działał na szkodę (...) S. A. (...) z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

2. M. Ł., syna M. i A. z d. S., ur. (...) w B..

oskarżonego o to, że:

XXXII. w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. Z., D. S. (1) i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przyjął pojazdy pochodzące z przestępstwa i pomógł w ich ukryciu, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie samochodów, że pochodzą one z czynu zabronionego, w ten sposób, że dostarczone mu pojazdy przechowywał w użytkowanych przez siebie budynkach warsztatu w miejscowości K. (...) oraz w innych miejscach na terenie województwa (...), po czym demontował je celem dalszego zbycia elementów następujących pojazdów:

- samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2007), skradzionego na terytorium Luksemburga w dniu 24 września 2009 r., wartości nie mniejszej niż 125.000,00 zł,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2006), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 21 stycznia 2012 r., wartości nie mniejszej niż 84.500,00 zł, który z uwagi na zamontowane w nim urządzenie GPS został odnaleziony i zabezpieczony przez funkcjonariuszy Policji w dniu 24 stycznia 2012r. w B., a następnie zwrócony właścicielowi,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2011), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec w dniu 12 października 2012 r., wartości nie mniejszej niż 135.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2011), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 29 maja 2013 r., wartości nie mniejszej niż 77.500,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2008), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 02 czerwca 2013 r., wartości nie mniejszej niż 50.204,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2007), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 08 sierpnia 2013 r., wartości nie mniejszej niż 32.000,00 zł,

- samochodu marki S. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN: (...) (rok produkcji 2012), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec pomiędzy 3 lipca 2013 r. a 25 lipca 2013 r., wartości nie mniejszej niż 121.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2008), skradzionego na terenie Królestwa Belgii w dniu 15 maja 2014 r., wartości nie mniejszej niż 36.000,00 zł,

- samochodu marki S. (...) koloru czarnego o numerze VIN: (...) (rok produkcji 2012), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec pomiędzy 4 listopada 2014 r. a 5 listopada 2014 r., wartości nie mniejszej niż 90.700,00 zł,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2014), skradzionego na terenie Wielkiej Brytanii w dniu 29 stycznia 2015 r., wartości nie mniejszej niż 130.000,00 zł,

- samochodu marki L. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2013), skradzionego na terenie Królestwa Belgii w dniu 29 marca 2015 r., wartości nie mniejszej niż 150.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) (rok produkcji 2009), skradzionego w W. przy ul. (...) z parkingu przy Centrum Handlowym (...) na szkodę ustalonej osoby, wartości 60.000,00 zł, przy czym łączna wartość mienia będącego przedmiotem przestępstwa była wielkiej wartości i wyniosła nie mniej niż 1 091 904 zł

to jest o czyn z art. art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

XXXIV. w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. Z., D. S. (1) i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usunął znaki identyfikacyjne z następujących pojazdów:

- samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki S. (...) o numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki S. (...) o numerze VIN: (...),

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki L. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...),

to jest o czyn z art. 306 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

XXXV. w okresie od bliżej nieustalonego dnia w październiku 2010 r. do dnia 22 czerwca 2012 r. w W., S., S. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), Z. Z., ustalona osobą, nieżyjącą aktualnie osobą oraz innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia doprowadził (...) S.A. z/s w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w łącznej kwocie 73.810,00 zł, stanowiącej odszkodowanie wypłacone z tytułu kradzieży pojazdu, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do faktu zaistnienia takiego zdarzenia w ten sposób, że realizując uprzednio ustalony podział ról, pojechał nieustalonym pojazdem z D. S. (1) i Z. Z. do W., gdzie D. S. (1), posługując się przekazanym mu w tym celu przez ustaloną osobę kluczykiem n/w auta, przewiózł razem ze Z. Z. pozostawiony przez ustaloną osobę z tym zamiarem na parkingu przy ulicy (...) w W. samochód osobowy marki L. (...) nr rej. (...), nr VIN (...), do budynku warsztatu prowadzonego przy ul. (...) w S., a następnie jadąc samochodem, którym przyjechali do W., przyjechał z w/w do S. i usunął znaki identyfikacyjne oraz demontował pojazd wraz z nieżyjącą aktualnie osobą, celem dalszego zbycia

elementów, w następstwie czego po zgłoszeniu w dniu 25 października 2010 r. przez ustalone osoby, (...) S.A. rzekomej kradzieży przedmiotowego pojazdu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciła (...) odszkodowanie kolejno: w dniu 28 stycznia 2011 r. w kwocie 65.700,00 zł i w dniu 4 kwietnia 2011 r. w kwocie 6.600,00 zł, a ponadto po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym w Białymstoku o sygn. akt XI C 401/11, w wykonaniu wydanego w tej sprawie wyroku, w dniu 22 czerwca 2012 r. wypłaciła (...) odszkodowanie w kwocie 1.510,00 zł,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

XXXVI. w dniu 22 stycznia 2015r przy ul. (...) w W. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą i D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu doprowadził Spółkę Akcyjną (...) S.K.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 208.943,08 zł., stanowiącej mienie znacznej wartości, przy zawarciu umowy leasingu operacyjnego numer (...), dotyczącego odpłatnego użytkowania i pobierania pożytków samochodu osobowego marki L. (...), rok prod. 2012, nr VIN (...), nr rej. (...), poprzez wprowadzenie w błąd jej pracowników co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy przez P. K., a następnie D. S. (1) z ustaloną osobą oraz inną nieustaloną osobą wywiózł przedmiotowy samochód na teren Republiki Czeskiej, gdzie w dniu 15 kwietnia 2015 r., dokonał jego spalenia, czym działał na szkodę w/w spółki,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXXVII. w okresie od 25 sierpnia 2012 r. do dnia 26 listopada 2012 r. w W., K. i B., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 75.000,00 zł., stanowiących odszkodowanie wypłacone z tytułu spalenia jachtu śródlądowego, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do faktu zaistnienia takiego zdarzenia w ten sposób, że w dniu 25 sierpnia 2012 r. na drodze w okolicach miejscowości K. wraz z D. S. (1) celowo spalił motorówkę marki G. o nr rej. (...), w następstwie czego, po zgłoszeniu w dniu 27 sierpnia 2012r. przez niego w (...) S.A. z/s w W. przedmiotowej szkody i podaniu nieprawdziwych okoliczności jej zaistnienia, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego numer (...), wypłaciła M. Ł. z tytułu kompleksowego ubezpieczenia (...) odszkodowanie w łącznej wysokości 75.000,00 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z/s w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXXVIII. w okresie od dnia 23 czerwca 2009 r. do 20 maja 2010 r. w miejscowości B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą oraz D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 43.022,83 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że brał udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 23 czerwca 2009 r. ok. godziny 22:00 na ulicy (...) w B. w ten sposób, że ustalona osoba kierując samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) umyślnie zatrzymał pojazd, sugerując zamiar skrętu w lewo, w który następnie uderzył jadący bezpośrednio za nim samochód marki T. o nr rej. (...) kierowany przez M. Ł., w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez niego oraz ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej polisy numer (...), wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki T. (...) nr rej. (...), wypłaciła ustalonej osobie odszkodowanie kolejno: w dniu 27.08.2009r. w kwocie 18.140,19 zł, w dniu 08.04.2010 r. w kwocie 5.010,00 zł i w dniu 20.05.2010 r. w kwocie 5.591,44 zł, a także w dniu 02.09.2009 r. z tytułu ubezpieczenia AC tego pojazdu, wypłaciła ustalonej osobie odszkodowanie w kwocie 14.281,20 zł, przelewając je zgodnie z upoważnieniem właścicielki auta, na konto Banku (...), stanowiące jego własność, czym działał na szkodę(...) S.A w L.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XXXIX. w okresie od dnia 15 lutego 2010 r. do 6 listopada 2013 r. przy ul. (...) w rejonie restauracji (...)s w B. i w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, Z. Z. oraz D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 90.489,09 zł., stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 15 lutego 2010 r. ok. godziny 19:40 na ulicy (...) w B., gdzie cofając umyślnie z parkingu przy restauracji (...)samochodem marki T. (...) o nr rej (...), zajechał drogę samochodowi marki M. o nr rej. (...) kierowanemu przez ustaloną osobę, która celowo nie ominęła cofającego pojazdu i doszło do zderzenia, przy czym Z. Z. będąc pasażerem samochodu M. „pilnował”, aby doszło do kolizji, zaś D. S. (1) koordynował działania kierujących oboma pojazdami, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez niego oraz ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła ustalonej osobie z tytułu polisy numer (...) ubezpieczenia OC pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) odszkodowanie: w dniu 25.10.2013 r. w kwocie 10.001,00 zł i w dniu 06.11.2013 r. w kwocie 30.911,44 zł oraz w dniu 22.06.2010r. wypłaciła (...) Sp. z o.o. z/s w W. odszkodowanie w kwocie 38.967,69 zł, a także w dniu 4 marca 2010r. z tytułu polisy AC pojazdu marki T. wypłaciła innej ustalonej osobie odszkodowanie w kwocie 10.608,96 zł, przelewając je zgodnie z upoważnieniem właścicielki auta, na konto Banku (...), stanowiące własność M. Ł., czym działał na szkodę (...) S.A. w L.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XL. w okresie od 20 sierpnia 2009 r. do 13 lipca 2016 r. w B. i W., województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) i innymi nieustalonymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie samochodu, że pochodzi on z czynu zabronionego wraz z D. S. (1) nabył od ustalonej osoby w B. samochód marki B. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...), pochodzący z kradzieży zaistniałej na terytorium Belgii w dniu 20 sierpnia 2009 r., wartości nie mniejszej niż 81.700,00 zł, a następnie wraz z D. S. (1) przejechał wymienionym pojazdem do warsztatu w W., gdzie ustalona osoba dokonała demontażu auta oraz usunęła jego znaki identyfikacyjne, celem dalszego zbycia elementów pojazdu, z których część wykorzystana została do legalizacji pojazdu B. (...) o numerze VIN (...), który zarejestrowany został na dane ustalonej osoby, a następnie został sprzedany M. Ł., który zarejestrował przedmiotowy pojazd na dane swojego ojca,

to jest o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XLI. w okresie od dnia 17 maja 2010 r. do 8 marca 2011 r. w W. i B. - Belgia, działając wspólnie i w porozumieniu D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 53.400,00 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z tytułu fikcyjnej kradzieży pojazdu marki J. (...) o numerze VIN (...) i nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracowników tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że razem z D. S. (1) udał się do Belgii, gdzie w dniu 30 stycznia 2011 r. w B. dokonał zgłoszenia fikcyjnej kradzieży przedmiotowego pojazdu w jednostce policji miejskiej mieszczącej się pod adresem (...), w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższego zdarzenia i podaniu nieprawdziwych okoliczności co do okoliczności kradzieży samochodu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu polisy numer (...), po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego, wypłaciła na wskazane przez niego konto, jako działającego w imieniu A. Ł. – właściciela wskazanego pojazdu, odszkodowanie w kwocie 53.400,00 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. (...) z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XLII. w okresie od dnia 10 września 2011 r. do 6 grudnia 2011 r. w miejscowości Z. i w W., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) i ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 7.500,00 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 10 września 2011r. w miejscowości Z., podczas której D. S. (1), realizując uprzednio ustalony podział ról, kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), będącym własnością ustalonej osoby i podstawionym przez tą ustaloną osobę, cofając umyślnie uderzył w bok zaparkowanego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) użytkowanego w czasie kolizji przez niego, a będącego własnością innej ustalonej osoby, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez inną ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), wypłaciła innej ustalonej osobie O. C. odszkodowanie kolejno w dwóch ratach: w dniu 26.09.2011r. w kwocie 2.478,36 zł i w dniu 06.12.2011 r. w kwocie 5.021,64 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XLIII. w okresie od dnia 7 listopada 2010 r. do dnia 14 grudnia 2010 r. na drodze pomiędzy miejscowościami D. a S., powiat (...), województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. (...) z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 43.075,83zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu szkody pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wraz z D. S. (1) w dniu 7 listopada 2010r., po uprzednim oblaniu silnika cieczą palną przez D. S. (1), podpalił umyślnie użytkowany przez siebie samochód T. (...) o nr rej. (...), będący własnością jego matki, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wymieniona firma ubezpieczeniowa w dniu 14 grudnia 2010 r. wypłaciła ustalonej osobie z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...), odszkodowanie w kwocie 43.075,83 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. (...) z siedzibą w S.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XLIV. w okresie od dnia 17 stycznia 2013 r. do 13 lutego 2013 r. w województwie (...), powiecie (...), na trasie pomiędzy miejscowościami L. a J., czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. (...) z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 14.100,00 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...) z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) będącym własnością O. C. w dniu 17 stycznia 2013 umyślnie uderzył w znajdujący się przy drodze kamień, w następstwie czego po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wymieniona firma ubezpieczeniowa w dniu 13 lutego 2013 r. wypłaciła O. C. z tytułu ubezpieczenia AC pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), odszkodowanie w kwocie 14.100,00 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. (...) z siedzibą w S.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XLV. w okresie od dnia 3 grudnia 2014 r. do 3 lutego 2016 r. w B., J. oraz w W., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 4.513,10

zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z polisy OC o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że w dniu 3 grudnia 2014 r. wziął udział w zorganizowanej umyślnie kolizji kierowanego przez niego pojazdu marki M. (...) z quadem E. (...) o numerze rej. (...), kierowanym przez ustaloną osobę, stanowiącym własność innej ustalonej osoby, w następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej szkody i podaniu nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej co do okoliczności zaistnienia szkody w użytkowanym przez niego samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...), będącym własnością ustalonej osoby, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciła ustalonej osobie z tytułu ubezpieczenia OC quada, odszkodowanie w dwóch ratach, tj.: w dniu 30.12.2014 r. w kwocie 2.244,29 zł i w dniu 03.02.2016r w kwocie 2.268,81 zł, przelewając je na wskazany rachunek bankowy czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XLVI. w okresie od dnia 4 września 2012 r. do 11 grudnia 2012 r. na terenie Bułgarii oraz W., województwie (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. (...) z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 15.434,30 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu spowodowanej umyślnie szkody w pojeździe marki F. (...) o nr rej. (...) i numerze VIN (...), stanowiącym własność ustalonej osoby, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że na polecenie D. S. (1) najpierw umyślnie rozbił młotkiem przednią szybę we wskazanym samochodzie, który sam użytkował, po czym zgłosił tę szkodę telefonicznie w firmie ubezpieczeniowej, podając nieprawdziwe okoliczności jej powstania, a następnie podał nieprawdziwe informacje co do okoliczności zaistnienia szkody w dokumentacji ubezpieczeniowej dotyczącej w/w polisy, wskutek czego wymieniona firma ubezpieczeniowa z tytułu ubezpieczenia wypłaciła odszkodowanie firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kolejno: w dniu 16 października 2012 r. w kwocie 2.070,12 zł tytułem zwrotu kosztów biletów lotniczych, w dniu 22 października 2012r. w kwocie 12.129,03 zł tytułem zwrotu kosztów sprowadzenia pojazdu do kraju, w dniu 9 listopada 2012 r. w kwocie 718,20 zł tytułem zwrotu kosztów taksówki z lotniska, w dniu 11 grudnia 2012 r. w kwocie 270,10 zł tytułem zwrotu kosztów taksówki na lotnisko i 246,85 zł tytułem kosztów organizacji - agenta, czym działał na szkodę (...) S. A. (...) z siedzibą w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

3. **Z. Z.**, syna J. i M. z d. B., ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

XLVII. w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), M. Ł. i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomógł w ukryciu pojazdów pochodzących z przestępstwa, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie samochodów, że pochodzą one z czynu zabronionego, w ten sposób, że dostarczone mu pojazdy przechowywał w użytkowanych przez siebie budynkach warsztatu w miejscowości K. (...) oraz w innych miejscach na terenie województwa (...), po czym demontował je celem dalszego zbycia elementów następujących pojazdów:

- samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2007), skradzionego na terytorium Luksemburga w dniu 24 września 2009 r., wartości nie mniejszej niż 125.000,00 zł,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2011), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec w dniu 12 października 2012 r., wartości nie mniejszej niż 135.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2011), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 29 maja 2013 r., wartości nie mniejszej niż 77.500,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2008), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 02 czerwca 2013 r., wartości nie mniejszej niż 50.204,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2007), skradzionego na terytorium Królestwa Belgii w dniu 08 sierpnia 2013 r., wartości nie mniejszej niż 32.000,00 zł,

- samochodu marki S. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN: (...) (rok produkcji 2012), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec pomiędzy 3 lipca 2013 r. a 25 lipca 2013 r., wartości nie mniejszej niż 121.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2008), skradzionego na terenie Królestwa Belgii w dniu 15 maja 2014 r., wartości nie mniejszej niż 36.000,00 zł,

- samochodu marki S. (...) koloru czarnego o numerze VIN: (...) (rok produkcji 2012), skradzionego na terytorium Republiki Federalnej Niemiec pomiędzy 4 listopada 2014 r. a 5 listopada 2014 r., wartości nie mniejszej niż 90.700,00 zł,

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2014), skradzionego na terenie Wielkiej Brytanii w dniu 29 stycznia 2015 r., wartości nie mniejszej niż 130.000,00 zł,

- samochodu marki L. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...) (rok produkcji 2013), skradzionego na terenie Królestwa Belgii w dniu 29 marca 2015 r., wartości nie mniejszej niż 150.000,00 zł,

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...) (rok produkcji 2009), skradzionego w W. przy ul. (...) z parkingu przy Centrum Handlowym (...) na szkodę ustalonej osoby o wartości 60.000,00 zł, przy czym łączna wartość mienia będącego przedmiotem przestępstwa była wielkiej wartości i wyniosła nie mniej niż 1.007.404,00 zł

to jest o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

XLVIII. w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), M. Ł. i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usunął znaki identyfikacyjne z następujących pojazdów:

- samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki L. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN: (...),

- samochodu marki M. (...) o numerze rej. (...) i numerze VIN (...)

to jest o czyn z art. 306 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

XLIX. w okresie od dnia 15 lutego 2010 r. do 6 listopada 2013 r. przy ul. (...) w rejonie restauracji (...)w B. i w L. działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., D. S. (1) i inną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 90.489,09 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z Polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że uczestniczył w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 15 lutego 2010 r. ok. godziny 19:40 na ulicy (...) w B., gdzie M. Ł., cofając umyślnie z parkingu przy restauracji (...) samochodem marki T. (...) o nr rej (...), zajeżdżał drogę samochodowi marki M. o nr rej. (...) kierowanemu przez ustaloną osobę, która celowo nie ominęła cofającego pojazdu i doszło do zderzenia, przy czym sam będąc pasażerem samochodu M. „pilnował”, aby doszło do kolizji, zaś D. S. (1) koordynował działania kierujących oboma pojazdami, w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez M. Ł. oraz ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa wypłaciła ustalonej osobie z tytułu polisy numer (...) ubezpieczenia OC pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) odszkodowanie: w dniu 25.10.2013r w kwocie 10.001,00 zł i w dniu 06.11.2013 r. w kwocie 30.911,44 zł oraz w dniu 22.06.2010 r. wypłaciła (...) Sp. z o.o. z/s w W. odszkodowanie w kwocie 38.967,69 zł, a także w dniu 4 marca 2010 r. z tytułu polisy AC pojazdu marki T. wypłaciła innej ustalonej osobie odszkodowanie w kwocie 10.608,96 zł, przelewając je zgodnie z upoważnieniem właścicielki auta, na konto Banku (...), stanowiące własność M. Ł., czym działał na szkodę (...) S.A. w L.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

L. w okresie od 22 sierpnia 2012 r. do dnia 27 kwietnia 2015 r. w miejscowości K. (...) woj. (...), B. i W., działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) i inną osobą, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 54.672,33 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z polisy o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia, w ten sposób, że wziął udział w kolizji drogowej zorganizowanej umyślnie w dniu 22 sierpnia 2012 r. ok. godziny 21:30 przy posesji oznaczonej jako K. (...) w ten sposób, że realizując wcześniej ustalony podział ról, podstawił zarejestrowany na siebie samochód marki A. (...) o nr rej. (...), którego faktycznym właścicielem był D. S. (1) koordynujący działania związane z przedmiotowym zdarzeniem, zaś ustalona osoba, kierując samochodem marki M. (...) o nr rej. (...), cofając umyślnie uderzyła rampą do naciągania samochodów w dach stojącego samochodu A., w następstwie czego, po zgłoszeniu tej kolizji i podaniu przez ustaloną osobę nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciła Z. Z. z tytułu umowy ubezpieczenia OC pojazdu marki M. (...) w dniu 4 października 2012 r. odszkodowanie w kwocie 9.404,54 zł, a ponadto po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie o sygn. akt VI C 2539/13, w wykonaniu wydanego w tej sprawie wyroku, wypłaciła w dniu 27 kwietnia 2015r. Z. Z. odszkodowanie w kwocie 45.267,79 zł, czym działał na szkodę (...) z/s w W.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 298 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LI. w okresie od bliżej nieustalonego dnia w październiku 2010 r. do dnia 22 czerwca 2012 r. w W., S., S. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. Ł., D. S. (1), nieżyjącą aktualnie osobą oraz innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia doprowadził (...) S.A. z/s w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w łącznej kwocie 73.810,00 zł, stanowiącej odszkodowanie wypłacone z tytułu kradzieży pojazdu, za pomocą wprowadzenia w błąd pracowników tej firmy co do faktu zaistnienia takiego zdarzenia w ten sposób, że realizując uprzednio ustalony podział ról, pojechał nieustalonym pojazdem z D. S. (1) i M. Ł. do W., gdzie, posługując się przekazanym w tym celu D. S. (1) przez ustaloną osobę kluczykiem n/w auta, przewiózł razem z D. S. (1) pozostawiony przez ustaloną

osobę z tym zamiarem na parkingu przy ulicy (...) w W. samochód osobowy marki L. (...) nr rej. (...), nr VIN (...), do budynku warsztatu prowadzonego przy ul. (...) w S., a następnie usunął znaki identyfikacyjne oraz demontował pojazd wraz z nieżyjącą aktualnie osobą, celem dalszego zbycia elementów, w następstwie czego po zgłoszeniu w dniu 25 października 2010 r. przez ustalone osoby w (...) S.A. rzekomej kradzieży przedmiotowego pojazdu, wyżej wymieniona firma ubezpieczeniowa, po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciła (...) odszkodowanie kolejno: w dniu 28 stycznia 2011 r. w kwocie 65.700,00 zł i w dniu 4 kwietnia 2011 r. w kwocie 6.600,00 zł, a ponadto po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym w Białymstoku o sygn. akt XI C 401/11, w wykonaniu wydanego w tej sprawie wyroku wypłaciła w dniu 22 czerwca 2012 r. (...) odszkodowanie w kwocie 1.510,00 zł ,

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 306 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk

A. Oskarżonego D. S. (1):

I. uznaje za winnego popełnienia wszystkich zarzuczanych mu przestępstw i za to:

1. za czyn I na podstawie art. 18 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

2. za czyn II na podstawie art. 18 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

3. za czyn III na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

4. za czyny IV, V, XVI, XVIII, XXI, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI i XXXII przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw skazuje go:

a) za czyn IV na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

b) za czyn V na podstawie art. 306 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

c) za czyny: XVI, XVIII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVIII, XXX, XXXI i XXXII na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

d) za czyny XXI i XXIX na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018r.) w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

5. za czyny VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw skazuje go na podstawie art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 229 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zaś na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 229 § 3 k.k. w zw. z art. 65

§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

6. za czyn XIV na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

7. czyn XV na podstawie art. 276 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

8. za czyn XVII na podstawie art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

9. za czyn XIX na podstawie art. 276 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

10. za czyn XX na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu kary 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

11. za czyn XXII na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza kary 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy i grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

12. za czyn XXVII na podstawie 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu od.01.07.2015 r. do 24.06.2020 r.) w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy oskarżonemu D. S. (1) wymierzone mu wyżej kary i orzeka łączne kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 810 (ośmuset dziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

III. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu D. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 4 października 2017 r. godz. 11.20 do dnia 15 maja 2018 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

B. Oskarżonego M. Ł.:

I. uznaje za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu przestępstw i za to:

1. za czyn XXXIII na podstawie art. 291 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza kary 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

2. za czyn XXXIV na podstawie art. 306 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

3. za czyny XXXV, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XLI, XLII, XLIII, XLIV, XLVI przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw skazuje go:

a) za czyn XXXV na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

b) za czyny: XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XLI, XLII, XLIII, XLIV i XLVI na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza kary 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

4. za czyn XXXVI na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza kary 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

5. za czyn XL na podstawie 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go i wymierza karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

6. za czyn XLV na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu od 01.07.2015 r. do 24.06.2020 r.) w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy oskarżonemu M. Ł. wymierzone mu wyżej kary i orzeka łączne kary 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 810 (ośmuset dziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

III. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. Ł. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 stycznia 2016 r. godz. 17.00 do dnia 3 marca 2016 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

C. Oskarżonego Z. Z.:

I. uznaje za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu przestępstw i za to:

1. za czyn XLVII na podstawie art. 291 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

2. za czyn XLVIII na podstawie art. 306 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 306 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

3. za czyny XLIX, L i LI przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw skazuje go:

a) *za czynny XLIX i L na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 298 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.*

b) *za czyn LI na podstawie art. 286 § 1 k.k. (w brzmieniu do 15.11.2018 r.) w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go,*

zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza kary 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

II. *Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu od.01.07.2015 r. do 24.06.2020 r.) w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy oskarżonemu Z. Z. wymierzone mu kary pozbawienia wolności i orzeka łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.*

III. *Na podstawie art. 60 § 5 k.k. w zw. z art. 72 § 1 k.k. w zw. z art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu Z. Z. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora i zobowiązując do pisemnego informowania kuratora co 6 (sześć) miesięcy o przebiegu okresu próby.*

IV. *Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu Z. Z. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 20 stycznia 2016 r. przyjmując, iż jest on równy dwóm stawkom dziennym grzywny.*

D. *Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych środków kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:*

I. (...) S.A. z siedzibą w S.:

1. *kwoty 73 810 zł (siedemdziesięciu trzech tysięcy ośmiuset dziesięciu złotych) solidarnie od:*

- *D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu IV),*

- *M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XXXV),*

- *Z. Z. (w związku z popełnieniem czynu LI).*

2. *kwoty 43 075,83 zł (czterdziestu trzech tysięcy siedemdziesięciu pięciu złotych 83/100) solidarnie od:*

- *D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXXI),*

- *M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XLIII).*

3. *kwoty 374 699,87 zł (trzystu siedemdziesięciu czterech tysięcy sześciuset dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych 87/100) od D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XX),*

4. *kwoty 14 100 zł (czternastu tysięcy stu złotych) od M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XLIV).*

II. (...) S.A (...). *we W. - kwoty 159 226,64 zł (stu pięćdziesięciu dziewięciu tysięcy dwustu dwudziestu sześciu złotych 64/100) solidarnie od:*

- *D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXII),*

- M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XXXVI).

III. (...) S.A. z siedzibą w W.:

1. kwoty 75 000 zł (siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych) solidarnie od:

- D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXIII),

- M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XXXVII).

2. kwoty 54 672,33 zł (pięćdziesięciu czterech tysięcy sześciuset siedemdziesięciu dwóch złotych 33/100) solidarnie od:

- D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXVI),

- Z. Z. (w związku z popełnieniem czynu L).

3. od D. S. (1) kwot:

a) 42 400 zł (czterdziestu dwóch tysięcy czterystu złotych) - w związku z popełnieniem czynu XVI).

b) 81 600 zł (osiemdziesięciu jeden tysięcy sześciuset złotych) - w związku z popełnieniem czynu XXI).

c) 83 600 zł (osiemdziesięciu trzech tysięcy sześciuset złotych) - w związku z popełnieniem czynu XIX).

4. kwoty 4 513,10 zł (czterech tysięcy pięciuset trzynastu złotych 10/100) od M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XLV).

IV. (...) S.A. z siedzibą w W.:

1. kwoty 14 281,20 zł (czternastu tysięcy dwustu osiemdziesięciu jeden złotych 20/100) solidarnie od:

- D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXIV),

- M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XXXVIII)

2. kwoty 4 608,96 zł (czterech tysięcy sześciuset ośmiu złotych 96/100) solidarnie od:

- D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXV),

- M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XXXIX).

V. (...) S.A. z siedzibą w W.:

1. kwoty 53 400 zł (pięćdziesięciu trzech tysięcy czterystu złotych) solidarnie od:

- D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXVIII),

- M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XLI).

2. kwoty 15 434 zł (piętnastu tysięcy czterystu trzydziestu czterech złotych) solidarnie od:

- D. S. (1) (w związku z popełnieniem czynu XXXII),

- **M. Ł. (w związku z popełnieniem czynu XLVI).**

E. Zasądza od oskarżonych: D. S. (1), M. Ł. i Z. Z. zwrot poniesionych wydatków na rzecz oskarżycieli posiłkowych:

1. (...) S.A. z siedzibą w W. - w kwotach po 400 złotych.

2. (...) S.A. z siedzibą w S. - w kwotach po 680 złotych.

F. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych.

SSO Mariusz Kurowski

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIIK93/21	
<i>Je ż eli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niekt ó rych czyn ó w lub niekt ó rych oskar ż onych, s q d mo ż e ograniczy ć uzasadnienie do cz ę ś ci wyroku obj ę tych wnioskiem. Je ż eli wyrok zosta ł wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387k.p.k. albo je ż eli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygni ę cie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, s q d mo ż e ograniczy ć uzasadnienie do informacji zawartych w cz ę ś ciach 3–8 formularza.</i>			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			

<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
<i>1.1.1.</i>			
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</i>	<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>	
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
<i>1.2.1.</i>			
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>	<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>	
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
<i>Lp. faktu z pkt 1.1</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach uznania dowodu</i>	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oczyszczając przedpole rozważań należy wskazać, że zostały złożone trzy wnioski o sporządzenie pisemnych motywów wyroku. Dwa z nich pochodzą od fachowych pełnomocników oskarżycieli posiłkowych: (...) S.A. i (...) S.A, którzy zażądali sporządzenia uzasadnienia w całości. Przy czym pełnomocnik (...) S.A. zażądał także sporządzenia uzasadnienia wyroku w odniesieniu do			

oskarżonego T. R.,
którego sprawa
została wyłączona do
odrębnego
postępowania i wobec
którego ów wyrok
nie zapadł. Nadto
wniosek złożył
oskarżony D. S.
(1), którzy nie
sprecyzował zakresu,
w jakim żąda
jego sporządzenia co
wymusza uznanie,
że także dotyczy
on całości wyroku
odnoszącego się do
jego osoby.

Kategorycznego
podkreślenia zatem
wymaga, że niniejszy
wyrok został wydany
w trybie
konsensualnym,
określonym w art.
387 k.p.k. Wszystkie
strony procesu były
świadome możliwości
zakończenia w ten
sposób tego
postępowania.

Wynika to nie tylko ze
stosownych pouczeń
w toku postępowania,
ale przede wszystkim
z pism kierowanych
z sądu nie tylko do
wszystkich
pokrzywdzonych ale
także do obu
pełnomocników
oskarżycieli
posiłkowych, którzy
złożyli ww. wnioski
(k. 7407, 7409).
Ich treść wprost
wskazywała, że
przynajmniej część
oskarżonych

zamierza złożyć na rozprawie głównej wnioski o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Potwierdzeniem rozumienia intencji tych pism są m.in. odpowiedzi wyżej wskazanych pełnomocników, w których precyzyjnie określili warunki, pod jakimi wyrażają swe zgody na zakończenie przedmiotowego postępowania w taki sposób (k. 7410, 7468 oraz 7389, 7412-7413).

Wspomniani profesjonalni pełnomocnicy powinni znać treść art. 424 § 3 k.p.k. Zdziwienie zatem budzi domaganie się sporządzenia części motywacyjnej uzasadnienia w zakresie wskazanym w art. 424 § 1 i § 2 k.p.k. Jeśli taka była intencja autorów wniosków, to powinni byli domagać się przeprowadzenia postępowania dowodowego zgodnie z treścią art. 387 § 2 zd. drugie k.p.k. Skoro tak się nie stało, to sąd ma prawo skorzystać z możliwości określonej normą art. 424 § 3 k.p.k. Podstawowym bowiem warunkiem uwzględnienia

wniosku skierowanego w trybie art. 387 § 2 k.p.k. jest, by okoliczności popełnienia przestępstw i wina oskarżonych nie budziły wątpliwości. W odniesieniu zaś do D. S. (1) zauważyć należy, że to właśnie on od momentu wpłynięcia aktu oskarżenia do sądu jako pierwszy domagał się konsensualnego zakończenia postępowania. Korzystając z fachowej pomocy obrońcy, pouczony o konsekwencjach związanych z tego rodzaju zakończeniem procesu kilkakrotnie wyrażał tę wolę, co finalnie doprowadziło do wydania wyroku w tym trybie wobec jego osoby. Oczywistym zaś jest, że w wielowątkowej, złożonej sprawie wydanie wyroku niepoprzedzone żmudnym postępowaniem dowodowym jest z jednej strony uzasadnione zasadą ekonomiki procesowej i sprawności postępowania karnego, zaś z drugiej pozwala stronom na uzyskanie satysfakcjonującego je rozstrzygnięcia,

*które niekoniecznie
byłoby identyczne z
tym, jakie zapadłoby
po zamknięciu
przewodu sądowego
(chodzi głównie o
sankcje penalne).
Akceptując pewien
stan rzeczy,
wypracowując
kompromis
proceduralny strony
jednocześnie godzą się
z utratą pewnych
uprawnień, o czym
doskonale wiedziały.
Zgodnie bowiem z
dyspozycją art. 447
§ 5 k.p.k. podstawą
ewentualnej apelacji
nie mogą być zarzuty
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę orzeczenia,
jeżeli mógł on mieć
wpływ na jego
treść oraz rażącej
niewspółmierności
kary, środka karnego,
(...) przypadku lub
innego środka,
związane z treścią
zawartego
porozumienia.
Zasadnym zatem
będzie przyjąć, że
treść uzasadnienia
wyroku
determinowana jest
zakresem możliwych
granic zaskarżenia.
Także z treści
wzoru niniejszego
formularza wynika, że
jeżeli wyrok został
wydany m.in. w
trybie art. 387 k.p.k.,
albo jeżeli wniosek o
uzasadnienie wyroku*

obejmuje rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może je ograniczyć do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza.

Nie mniej istotnym jest, iż w doktrynie słusznie się wskazuje, że w stosunku do uzasadnienia wyroku skazującego wydanego w trybie konsensualnym nie występuje część odnosząca się do ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 424§1 pkt 1) k.p.k.). Natomiast uzasadnienie zawiera wyjaśnienie podstawy prawnej (art. 424§1 pkt 2) k.p.k.) oraz wskazanych rozstrzygnięć (art. 424§ 3 k.p.k.). Z tym jednakże zaznaczeniem, że pierwsza z ww. części w wypadku wydania w tym trybie wyroku sporządzana jest zawsze, niezależnie od zakresu złożonego wniosku. Natomiast druga (co do rozstrzygnięć) wyłącznie pod warunkiem, że takie rozstrzygnięcia zostaną wskazane we wniosku o uzasadnienie. Dlatego też pisemne motywy wyroku wydanego w

trybie konsensualnym składają się z części obligatoryjnej (wyjaśnienie podstawy prawnej) i części fakultatywnej (wskazane rozstrzygnięcia). W konsekwencji zakres przedmiotowy wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku nie zawsze będzie się pokrywał z zakresem sporządzonego uzasadnienia. Może być on szerszy lub węższy. Szerszy zakres sporządzonego uzasadnienia wystąpi wtedy, gdy we wniosku o uzasadnienie strona wskazała tylko określone rozstrzygnięcie. Wówczas uzasadnienie będzie się jednak składać z dwóch części, tj. wyjaśnienia podstawy prawnej i uzasadnienia tego rozstrzygnięcia. Węższy zakres uzasadnienia w stosunku do zakresu wniosku będzie miał miejsce wtedy, gdy strona złoży wniosek o sporządzenie uzasadnienia co do całości wyroku. Wówczas jednakże zakres przedmiotowy uzasadnienia ograniczy się tylko do wyjaśnienia

podstawy prawnej.
W art. 424§3
k.p.k. wprowadzono
bowiem ograniczenie
zakresu pojęcia
„całość” użytego w
art. 422§2 k.p.k. W
rozumieniu
komentowanego
przepisu „całość”
wyroku to
wyjaśnienie tylko
podstawy prawnej.
Natomiast
uzasadnienie
rozstrzygnięć co do
konsekwencji
prawnych
przypisanego czynu
wymaga ich
punktowego
wskazania we
wniosku o
uzasadnienie wyroku.
Ratio legis
ograniczenia zakresu
uzasadnienia tylko do
podstawy prawnej i
wskazanych
rozstrzygnięć
związana jest z
ograniczeniem
podstaw
odwoławczych
apelacji od wyroku
wydanego w trybie
konsensualnym (tak
teza 28. komentarza
do art. 424 k.p.k. pod
red. D. Świeckiego,
autor K. Eichstaedt,
system Lex, stan
prawny na 01.07.2018
r.).

Konkluzją
powyższych rozważań
jest przyjęcie, że treść
wszystkich złożonych
wniosków o

**uzasadnienie
niniejszego wyroku
obliguje sąd
wyłącznie do
wyjaśnienia
podstawy prawnej
(pkt 3 formularza)
skoro wnioskodawcy
- dwóch fachowych
profesjonalistów i
korzystający z
pomocy takowego,
prawidłowo pouczony
o konsekwencjach
takiego zakończenia
postępowania
oskarżony, nie
wskazali innych
konkretnych
rozstrzygnięć,
których uzasadnienia
by się domagali.**

**Przechodząc do
meritum należy zaś
wskazać, że sąd uznał,
że zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy, w tym
wyjaśnienia
przyznających się do
wszystkich
zarzucanych im
czynów i opisujących
okoliczności ich
popętnienia D. S.
(1), M. Ł. i
Z. Z. jednoznacznie
potwierdzają, że
dopuszcili się oni
przypisanych im
przestępstw.**

**A. Kwalifikacja
przestępstw
przypisanych D. S. (1):**

I.

1. Czyn I

w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu i wiedząc, że auta, w posiadanie których wszedł, pochodzą z czynu zabronionego, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, nabył i przyjął tego pochodzenia 11 sztuk samochodów, jak też kierował działaniami M. Ł., Z. Z. i innych osób, polegającymi na przyjęciu i pomocy w ich ukryciu, to jest przechowywaniu dostarczonych pojazdów na terenie województwa (...) oraz demontowaniu z nich części - celem późniejszego zbycia tak uzyskanych elementów tych pojazdów, gdzie łączna wartość tych pojazdów wyniosła

956 904 zł. Tym działaniem D. S. (2) wyczerpał dyspozycję art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. Działanie ze z góry powziętym zamiarem i uczynienie stałego źródła dochodu z tego czynu wynika z porozumienia zawartego przez

oskarżonego z M.
Ł. w zakresie
jego popełnienia oraz
wielości tych
zachowań jak i
ich znacznego czasu
trwania. Okoliczności
te uzasadniają więc
powołanie w
kwalifikacji prawnej
tego przestępstwa
również dyspozycji
art. 12 k.k. w zw.
z art. 65 § 1 k.k.
Nadto kwalifikację
tę zasadnym było
uzupełnić o
dyspozycję art. 294
§ 1 k.k. - z
uwagi na wartość
tych pojazdów, która
wypełnia definicję
znacznej wartości
określoną w art.
115 § 5 k.k.
Dodać należy, że sąd
zastosował kodeks
karny w brzmieniu
obowiązującym w
czasie czynu to jest
do 15.11.2018 r.
jako względniejszej
dla sprawcy - zgodnie
z wyrażoną w art.
4 § 1 k.k. zasadą,
co także znalazło
odzwierciedlenie w
kwalifikacji prawnej
przypisanego czynu.
Nowelizacja kodeksu
karnego, jaka
nastąpiła w dniu
20.06.2020 r. poprzez
wprowadzenie
przepisu art. 57
lit b ustawą z
dnia 19 czerwca
2020 r. o dopłatach
do oprocentowania
kredytów bankowych

udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 spowodowała, że zastosowanie obecnie obowiązującej ustawy byłoby niekorzystne dla oskarżonego - z uwagi na podwyższony próg dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

2. Czyn II

w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, kierował działaniami M. Ł., Z. Z. i innych osób polegającymi na usunięciu znaków identyfikacyjnych w 11 samochodach, które były przedmiotem przestępstwa pierwszego.

Należało uznać, że ten czyn D. Ł. wyczerpuje znamiona art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 306 k.k.

Wielość zachowań uzasadniła powołanie art. 12 k.k. Natomiast uczynienie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu uzasadniło uzupełnienie przyjętej kwalifikacji o dyspozycję art. 65 § 1 k.k.

Podobnie jak wyżej, z uwagi na wprowadzenie do kodeksu karnego przepisu art. 57 lit b kodeksu karnego rzutującego na wysokość kary wymierzonej za popełnienie przestępstwa ciągłego sąd zastosował przepisy tej ustawy w brzmieniu obowiązującym w czasie czynu, co jednocześnie wymagała powołania przepisu art. 4 §1 k.k.

3. Czyn III

w okresie od bliżej nieustalonego dnia w 2015 r. do 12 lutego 2015 r. w B. i w W., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą (K. C.), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu w celu uzyskania w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. leasingu w kwocie 209 024,39 zł, przedłożył w tej spółce nierzetelny

dokument w postaci „Wniosku o zawarcie umowy leasingowej”, w którym podała ona nieprawdziwe swe dochody i osiągnięty zysk, uzyskane w latach 2014 i 2015 z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, które były okolicznościami o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego leasingu. Oskarżony kierował również działaniami K. C. przedkładając jej do podpisu ów dokument, który wypełniła, a następnie złożył go wraz z innymi dokumentami niezbędnymi do udzielenia wnioskowanego leasingu w siedzibie ww. spółki. W wyniku tych jego działań w dniu 06.03.2015 r. zawarto umowę leasingu numer (...), mocą której (...) Sp. z o.o. jako finansujący zobowiązał się do nabycia przedmiotu leasingu w postaci samochodu marki N. (...) rok produkcji 2011, nr nadwozia (...) o wartości 209 024,39 zł od dostawcy, którym była firma (...)z/s w W.k. W., a następnie oddania przedmiotu leasingu korzystającemu, którą była K. C..

**Dlatego należało
przyjąć, że działając w
ten sposób D. S. (1)
wyczerpał dyspozycję
art. 297 § 1 k.k. w zw. z
art. 65 § 1 k.k.**

**4. Czyny: IV, V, XVI,
XVIII, XXI, XXIII,
XXIV, XXV, XXVI,
XXVIII, XXIX, XXX,
XXXI i XXXII**

**Zdaniem Sądu
wszystkie wyżej
wskazane
przestępstwa zostały
popelnione w krótkich
odstępach czasu i z
wykorzystaniem tej
samej sposobności
jaką były
"nieszczelne"
procedury
towarzystw
ubezpieczeniowych,
umożliwiające
wyłudzenie
odszkodowań z tytułu
ubezpieczenia rzeczy
ruchomych, w
większości
samochodów (w
jednym wypadku
łodzi motorowej) -
poprzez umyślne
doprowadzanie do
kolizji tych pojazdów,
ich umyślnych
zniszczeń, czy też
wskazywania, że
dany pojazd został
skradziony, co nie
miała miejsca. I
żądanie za owe
rzekome losowe
zdarzenia
odszkodowań. W ten
sposób D. S. (1)
dokonywał bądź**

usiłował wyłudzić odszkodowania od kolejnych towarzystw ubezpieczeniowych - ze współoskarżonymi bądź również z innymi osobami, dopuszczając się w ten sposób 14 tego rodzaju przestępstw. Podobnie jak wcześniej uczynił on sobie z popełnienia tych czynów stałe źródło dochodu (co wynika choćby z ich ilości i rozciągłości czasowej, gdzie potrafił również pozywać towarzystwa ubezpieczeniowe celem uzyskania wyższych odszkodowań). To zaś uzasadniło powołanie w kwalifikacji tych przestępstw art. 65 § 1 k.k. Zbieżność kwalifikacji podstawy wymiaru kary - art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. uzasadniła przyjęcie, że czyny te stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. Z tym ustaleniem że przestępstwa te miały różne podstawy skazania, mianowicie:

- czyn IV został zakwalifikowany na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. - z uwagi na usunięcie znaków

identyfikacyjnych pojazdu i fakt, iż przestępstwo to składało się z kilku zachowań, w tym udania się do W. i odebrania od właściciela samochodu, który dobrowolnie przekazał mu kluczyk, a który to samochód następnie zgłosił on jako skradziony,

- czyn V - z uwagi na nie wypłacenie odszkodowania należało uznać, że został popełniony w formie stadialnej usiłowania co wymusiło powołanie art. 13 § 1 k.k. Zwartość czasowa uzasadniła rezygnację z powołania art. 12 k.k, przy czym usunięcie znaków identyfikacyjnych pojazdu, podobnie jak wyżej uzasadniło również powołanie art. 306 k.k.

- w wypadku przestępstw: XVI, XVIII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVIII, XXX, XXXI i XXXII zasadnym było przyjęcie kwalifikację z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 298 § 1 k.k. gdyż doszło w nich do fmgowania zdarzeń komunikacyjnych (kolizji bądź rzekomo wywołanego

**samozapłonem
spalenia jako zdarzeń
losowych), na
podstawie których
oskarżony składał
wnioski o
odszkodowania.**

**- z kolei w odniesieniu
do przestępstw XXI
i XXIX właściwą
jest kwalifikacja art.
286 § 1 k.k. skoro
w tych wypadkach
czyny polegały na
zgłoszeniu fikcyjnych
kradzieży.**

**5. Czyny: VI, VII, VIII,
IX, X, XI, XII, XIII**

**Analiza dat
popętnienia tych
przestępstw przez D.
S. (1) ujawnia ich
zbieżność czasową.
Z kolei istniejące
między nimi
podobieństwo,
polegające na
wykorzystaniu
osobistej znajomości z
diagnostą
samochodowym (A.
P.) i każdorazowym
nakłanianiu go do
poświadczenia
nieprawdy w
wystawianych przez
niego dokumentach w
postaci:
"zaświadczenia o
przeprowadzeniu
badań technicznych"
oraz "dokumentu
identyfikacyjnego
pojazdu
zarejestrowanego po
raz pierwszy za
granicą" dla**

przyjmowanych przez
D. S. (1), a
pochodzących z
czynów zabronionych
samochodów, w
sytuacji, gdy ów
nie wykonywał badań
technicznych tych
samochodów nawet
nie widząc ich
na oczy. Jednoczesne
udzielanie ww.
diagnoście
niezbędnych do
wystawienia tych
dokumentów
informacji i
dostarczanie
dokumentów, by
następnie za ich
wystawienie wręczyć
mu korzyści
majątkowe
uzasadniły przyjęcie,
że działaniem tym
oskarżony wyczerpał
každorazowo
znamiona art. 18 § 3
k.k. w zw. z art. 271 §
3 k.k. w zb. z art. 229
§ 1 i 3 k.k. Wskazać
wypada, iż nie
budzi wątpliwości, że
diagnosta
samochodowy jest
osobą pełniącą
funkcję publiczną.
Wynika to z
charakteru jego
kompetencji skoro
ma on możliwość
dopuszczenia bądź nie
pojazdów
mechanicznych do
ruchu po drogach
publicznych jak i
faktu, że tego
rodzaju uprawnienia
przyznaje organ
samorządu

terytorialnego jakim jest starosta - wyłącznie po ukończeniu kursu i zdaniu stosownego egzaminu. Końcowo dodać wypada, że uczynienie z popełnienia tych przestępstw stałego źródła dochodu uzasadniło uzupełnienie tej kwalifikacji o dyspozycję art. 65 § 1 k.k.

6. Czyn XIV

w okresie od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia 28 sierpnia 2015 r. w B. działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą (J. K.), podstępem wprowadził w błąd działającego w imieniu Starosty Powiatowego w B. pracownika starostwa co do właściciela samochodu osobowego marki L. (...) o numerze nadwozia (...). Dostarczył on bowiem ww. mężczyźnie dokumenty tego pojazdu, a ten na jego prośbę w dniu 19 czerwca 2015r. złożył w ww. urzędzie wniosek o jego rejestrację. Jednocześnie J. K. do ww. wniosku dołączył wystawioną

na swoje nazwisko jako kupującego, fikcyjną umowę kupna tego auta z dnia 18 maja 2015 r. W rzeczywistości faktycznym nabywcą tego pojazdu był D. S. (1). W ten sposób oskarżony razem z nim wprowadził w błąd pracownika ww. urzędu co do osoby właściciela tego pojazdu wyłudzając poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji nr (...) z dnia 19.06.2016 r. o czasowej rejestracji samochodu, a następnie w decyzji nr (...) z dnia 28.08.2016 r. o rejestracji ww. samochodu jako stanowiącego własność J. K., oraz dowodu rejestracyjnego seria (...) i tablic rejestracyjnych o nr (...). Tym działaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 272 k.k. Podobnie jak wszystkich pozostałych czynów tak i tego oskarżony dopuścił się czyniąc z niego stałe źródło dochodu, co uzasadniło uzupełnienie kwalifikacji o dyspozycję art. 65 § 1 k.k.

7. Czyn XV

w okresie od dnia 28 sierpnia 2015 r. do 15 października 2015 r. w B. ukrywał dokument w postaci pozwolenia czasowego Seria (...)wydanego mocą decyzji Starostwa Powiatowego w B. nr (...) z dnia 19.06.2015 r. na samochód osobowy marki L. (...) o numerze nadwozia (...) nr rej. (...). D. S. (1) otrzymał ten dokument w bliżej nieustalonym dniu po dniu 19 czerwca 2015 r., kiedy został on wydany J. K., który otrzymał go ze Starostwa Powiatowego w B. jako rzekomy właściciel pojazdu, po czym przekazał go oskarżonemu. Mężczyzna ten był zobowiązany do jego zwrotu. Jednakże zamiast tego D. S. (1) nie zwrócił przedmiotowego dokumentu mężczyźnie, a ów w dniu 28 sierpnia 2015 r. złożył w ww. urzędzie fałszywe oświadczenie o jego zagubieniu. W ten sposób oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 276 k.k.

Podobnie jak wszystkich pozostałych czynów tak i tego oskarżony dopuścił się czyniąc

*z niego stałe źródło
dochodu co
uzasadniło
uzupełnienie
kwalifikacji o
dyspozycję art. 65 § 1
k.k.*

8. Czyn XVII

*w okresie od dnia 20
czerwca 2013 r. do 18
września 2013 r. w
B., działając wspólnie
i w porozumieniu z
ustaloną osobą (K.
K. (2)) podstępem
wprowadził w błąd
funkcjonariusza
publicznego w osobie
pracownika Urzędu
Miejskiego w B. (...)co
do osoby właściciela
samochodu
osobowego marki A.
(...) o numerze
nadwozia (...).
W ten sposób,
że dostarczył ww.
kobiecie dokumenty
tego pojazdu, zaś
ona na jego prośbę
w dniu 20 czerwca
2013 r. złożyła w
tym urzędzie wniosek
o jego rejestrację.
Do wspomnianego
wniosku K. K.
(2) dołączyła m.in.
potwierdzającą
nieprawdę,
wystawioną na swoje
nazwisko jako
kupującego Fakturę
VAT Nr (...) z dnia
06.05.2013 r, chociaż
w rzeczywistości
faktycznym nabywcą,
który też zapłacił za
przedmiotowe auto,*

był oskarżony. W ten sposób D. S. (1) wprowadził w błąd ww. pracownika urzędu co do osoby właściciela tego pojazdu i wydał poświadczenie nieprawdy w postaci decyzji nr (...) z dnia 20.06.2013 r. o czasowej jego rejestracji, a następnie w decyzji nr(...)z dnia 18.09.2013 r. o rejestracji wymienionego auta jako własności K. K. (2), w tym dowodu rejestracyjnego seria (...) i tablic rejestracyjnych.

W ten sposób wyczerpał on dyspozycję art. 272 k.k. Podobnie jak wszystkich pozostałych czynów tak i tego oskarżony dopuścił się czyniąc z niego stałe źródło dochodu co uzasadniło uzupełnienie kwalifikacji o dyspozycję art. 65 § 1 k.k.

9. Czyn XIX

w okresie od dnia 20 czerwca 2013 r. do 18 września 2013 r. w B., ukrywał dokument w postaci pozwolenia czasowego Seria (...), który był wydany ustalonej osobie - K.

K. (2), mocą decyzji Urzędu Miejskiego w B. (...) nr (...)z dnia 20.06.2013 r. na samochód osobowy marki A. (...) o numerze nadwozia (...) nr rej. (...). W ten sposób, że po dniu 20 czerwca 2013 r. otrzymał ów dokument od ww. kobiety, która go wprzódy odebrała z tego urzędu. K. K. (2) jako figurująca w dokumentach właścicielka pojazdu zobowiązana była do zwrotu do ww. urzędu tego dokumentu, którym nie miała prawa wyłącznie rozporządzać. Oskarżony zaś nakłonił ją, aby złożyła fałszywe oświadczenie o rzekomym jego zagubieniu w dniu 10 września 2013 r. W ten sposób oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 276 k.k.

Podobnie jak wszystkich pozostałych czynów tak i tego oskarżony dopuścił się czyniąc z niego stałe źródło dochodu co uzasadniło uzupełnienie kwalifikacji o dyspozycję art. 65 § 1 k.k.

10. Czyn XX

w okresie od 3 czerwca 2014 r. do 2 stycznia 2018 r. w miejscowości K. i w B., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą (K. S.), doprowadził (...) S.A. z/s w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 388 068,87 zł. W ten sposób, że na zakręcie drogi nr (...) B. - S. "zorganizował" kolizję drogową. W ten sposób, że w dniu 3 czerwca 2014 r. około godziny 22.00 kierował działaniami K. S.. Polecił mu wjechać samochodem marki A. (...) o numerze nadwozia (...), nr rej. (...) do pobliskiego stawu pozorując manewr ominięcia zwierzyny leśnej, która rzekomo miała wtargnąć na drogę. Gdzie osobiście użyzonym od M. Ł. pojazdem marki D. (...) w celu uwiarygodnienia przedmiotowego zdarzenia uszkodził jeden z przydrożnych słupków. Następnie polecił K. S. zgłosić tę kolizję i podać ww. nieprawdziwe informacje w dokumentacji ubezpieczeniowej. Skutkiem tych działań (...) S.A. z/s w S. wypłaciła figurującą

jako właścicielka ww. pojazdu K. K. (2) z tytułu ubezpieczenia AC po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego w dniu 20 sierpnia 2014r. odszkodowanie w kwocie 47 526,87 zł oraz w dniu 25 maja 2015 r. uzupełniające odszkodowanie w kwocie 369 zł. Następnie skłonił K. K. (2) do złożenia do Sądu Okręgowego w Białymstoku pozwu przeciwko (...) S.A. z/s w S. i przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania przed Sądem Okręgowym w Białymstoku o sygn. akt I C 1276/17, w wykonaniu wydanego w tej sprawie prawomocnego wyroku z dnia 8 listopada 2017 r. ww. towarzystwo wypłaciło K. K. (2) w dniu 2 stycznia 2018 r. dodatkowe odszkodowanie w kwocie 340 173 zł. Tym działaniem D. S. (1) wyczerpał treść przepisów art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 298 § 1 k.k.

Wartość wyłudzonego odszkodowania uzasadniła wskazanie w powyższej kwalifikacji także art.

294 § 1 k.k. Z kolei
uczynienie sobie z tego
przestępstwa stałego
źródło dochodu
uzasadniło jej
uzupełnienie o
dyspozycję art. 65 § 1
k.k.

11. Czyn XXII

w dniu 22 stycznia
2015 r. w W. i innych
miejscowościach,
działając wspólnie i
w porozumieniu z
ustaloną osobą (P.
K.) oraz M. Ł.,
doprowadził Spółkę
Akcijną (...) S.K.A
z/s w W. do
niekorzystnego
rozporządzenia
własnym mieniem w
kwocie 208 943,08
zł. W ten sposób,
że fikcyjnie sprzedał
samochód osobowy
marki L. (...) nr
VIN (...), nr rej.
(...) P. K.. Ów
mężczyzna zaś zawarł
na potrzeby tego
rzekomego zakupu
umowę leasingu
operacyjnego numer
(...) dotyczącego jego
odpłatnego
użytkowania i
pobierania pożytków
z ww. spółką, która
sfinansowała mu ów
zakup. W ten sposób
oskarżony działając
z P. K. wprowadził
w błąd pracowników
tej spółki, że ów
mężczyzna - rzekomy
nabywca, który był
wyłącznie

figurantem, zamierza wywiązać się z warunków zawartej umowy leasingowej. To zaś nie było prawdą. Choćby z tego względu, że przedmiotowy pojazd był niesprawny i nie nadawał się do jazdy, przez co jego zakup był całkowicie pozbawiony sensu. Jedynym zaś celem tego działania było wyłudzenie pieniędzy od leasingodawcy. Następnie, po uzyskaniu owej rzekomej kwoty zapłaty i wpłaceniu przez P. K. zaledwie trzech rat leasingowych D. S. (1) razem z nim oraz jeszcze jedną nieustaloną osobą wywiózł ten samochód na teren Republiki Czeskiej, gdzie w dniu 15 kwietnia 2015r. dokonał jego spalenia celem uniknięcia spłacania dalszych rat leasingowych.

W ten sposób oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. Wartość przedmiotu przestępstwa uzasadniła uzupełnienie tej kwalifikacji o art. 294 § 1 k.k. I podobnie jak wcześniej fakt uczynienia sobie z przestępstwa stałego

*źródło dochodu
uzasadnił jej
dopełnienie o
dyspozycję art. 65 § 1
k.k.*

*Do powyższego już
tylko dodać należy,
że sąd rozważał,
czy przestępstwo to
nie powinno być
zakwalifikowane jako
element ciągu
przestępstw z punktu
A. I. 4. Uznał
jednakże, że brak jest
znamienia tej samej
sposobności skoro w
tym wypadku ów
modus operandi był
inny i nie opierał się
na wykorzystywaniu
luk w procedurach
likwidacji szkód
komunikacyjnych
przez towarzystwa
ubezpieczeniowe.*

Czyn XXVII

*w okresie od 20
sierpnia 2009 r. do 13
lipca 2016 r. w B. i
W., działając wspólnie
i w porozumieniu z M.
Ł. i innymi osobami,
wiedząc na podstawie
okoliczności
towarzyszących
wejściu w posiadanie
samochodu B. (...) o
numerze rej. (...) i
numerze VIN: (...) i
wartości nie mniejszej
niż 81 700 zł, że
pochodzi z czynu
zabronionego, wraz z
tym
współoskarżonym
nabył go od ustalonej*

osoby (G. K.). Tym działaniem wyczerpał on dyspozycję art. 291 § 1 k.k. Fakt uczynienia sobie z przestępstwa stałego źródła dochodu uzasadnił dopełnienie tej kwalifikacji o dyspozycję art. 65 § 1 k.k. Dodać należy, że auto to zostało skradzione na terytorium Belgii w dniu 20 sierpnia 2009 r. Istotnym jest, że celem wejścia w posiadanie tego pojazdu było korzystanie z niego. Finalnie bowiem po wymianie zawierających wg. wiedzy D. S. (1) wyłącznie tych elementów, które nosiły nadruk numeru VIN został on zarejestrowany na dane jego kolegi - S. D. jako samochód marki B. (...) o numerze VIN (...) (który w stanie mocno rozbitym legalnie został przez niego nabyty) po czym dłuższy czas przezeń użytkowany.

Następnie M. Ł. odkupił ów pojazd od oskarżonego rejestrując na dane swojego ojca.

B. Kwalifikacja prawna czynu przypisanych M. Ł.

I.

1. Czyn XXXIII

w okresie od 24 września 2009 r. do 26 stycznia 2016r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. Z., D. S. (1) i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przyjął 11 samochodów pochodzących z przestępstwa i pomógł w ich ukryciu, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie samochodów, że pochodzą z czynu zabronionego. W ten sposób, że kolejno dostarczane mu pojazdy przechowywał w użytkowanych przez siebie budynkach warsztatu w miejscowości K. (...) oraz w innych miejscach na terenie województwa (...), po czym demontował z nich elementy celem późniejszego ich zbycia W ten sposób M. Ł. wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Jak wskazano działanie ze z góry powziętym zamiarem wynika z faktu wejścia w porozumienie ze współoskarżonym D. S. (1). Uczynienie sobie stałego źródła dochodu z ilości i czasu trwania tych zachowań.

Kwalifikację tę zasadnym jeszcze uzupełnić o dyspozycję art. 294 § 1 k.k. - z uwagi na wartość tych pojazdów, która wypełnia określoną w art. 115 § 5 k.k. definicję znacznej wartości.

Podobnie jak wyżej należy dodać, że sąd zastosował kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w czasie czynu to jest do 15.11.2018 r. jako względniejszej dla sprawcy - zgodnie z wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. zasadą, co także znalazło odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej przypisanego czynu. Nowelizacja kodeksu karnego, jaka nastąpiła w dniu 20.06.2020r. poprzez wprowadzenie przepisu art. 57 lit b ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania

kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 spowodowała, że zastosowanie obecnie obowiązującej ustawy byłoby niekorzystne dla oskarżonego z uwagi na podwyższony próg dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

2. Czyn XXXIV

w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. Z., D. S. (1) i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usunął znaki identyfikacyjne z 11 pojazdów stanowiących przedmiot czynu XXXIII.

Zdaniem sądu tego rodzaju zachowanie należało ocenić jako

wyczerpujące dyspozycję art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Fakt działania ze z góry powziętym zamiarem wynika z porozumienia między oskarżonymi. Z kolei fakt, że M. Ł. wiedział, że w ten sposób będzie zarabiał na życie w kontekście długotrwałości tego procederu uzasadniło przyjęcie także dyspozycji art. 65 § 1 k.k.

3. Czynny XXXV, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XLI, XLII, XLIII, XLIV, XLVI

Jak wyżej podniesiono przestępstwa te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności jaką były "nieszczęsne" procedury towarzystw ubezpieczeniowych, umożliwiające wyłudzenie odszkodowań z tytułu ubezpieczenia rzeczy ruchomych - samochodów i w jednym wypadku łodzi motorowej - poprzez dokonywanie fikcyjnych kolizji tych pojazdów, ich umyślnych zniszczeń,

czy też
nieprawdziwego
wskazywania, że
dany samochód został
skradziony, co nie
miało miejsca. W
ten sposób M.
Ł. dokonywał bądź
usiłował wyłudzić
odszkodowania od
kolejnych towarzystw
ubezpieczeniowych -
ze współoskarżonymi
bądź również z innymi
osobami dopuszczając
się w ten sposób 9
przestępstw.

Podobnie jak
wcześniej ilość
zdarzeń i okres
ich trwania uzasadnił
przyjęcie, że uczynił
on sobie z ich
popelnienia stałe
źródło dochodu, co
uzasadniło powołanie
w kwalifikacji tych
przestępstw art. 65
§ 1 k.k. Zbieżność
kwalifikacji podstawy
wymiaru kary - art.
286 § 1 k.k. w zw. z art.
65 § 1 k.k. uzasadniła
uznanie, że stanowią
one ciąg przestępstw
określony w art. 91 § 1
k.k. Z tym ustaleniem,
że jeden z tych czynów
miała inną podstawę
skazania, mianowicie
czyn XXXV został
zakwalifikowany na
podstawie art. 286 §
1 k.k. w zb. z art.
306 k.k. w zw. z art.
12 k.k. Kumulatywna
kwalifikacja tego
przestępstwa
wynikała z faktu
usunięcia znaków

identyfikacyjnych pojazdu i faktu, że składało się ono z kilku zachowań, w tym udania się do W. i odebrania od właściciela samochodu, który dobrowolnie przekazał mu kluczyk, a który to samochód następnie zgłosił on jako skradziony.

Podobnie jak wyżej, z uwagi na wprowadzenie do kodeksu karnego przepisu art. 57 lit b k.k. rzutującego na wysokość kary wymierzonej za popełnienie przestępstwa ciągłego sąd zastosował przepisy ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym w czasie tych przestępstw jednocześnie uzupełniając kwalifikację prawną w podstawie skazań i wymiaru kary o przepis art. 4 § 1 k.k.

4. Czyn XXXVI

w dniu 22 stycznia 2015r przy ul. (...) w W. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą – (P. K.), oraz D. S. (1), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu

doprowadził Spółkę Akcyjną (...) S.K.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 208 943,08 zł stanowiącej mienie znacznej wartości. Przepięstwo to zostało dokonane podczas zawarcia umowy leasingu operacyjnego numer (...), dotyczącego odpłatnego użytkowania i pobierania pożytków samochodu osobowego marki L. (...), rok prod. 2012, nr VIN (...), nr rej. (...). Polegało na wprowadzeniu w błąd jej pracowników co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy przez P. K.. Ów mężczyzna bowiem działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. i współoskarżonym S. zawarł na potrzeby tego rzekomego zakupu umowę leasingu operacyjnego numer (...) dotyczącego jego odpłatnego użytkowania i pobierania pożytków, która to spółka sfinansowała mu ów zakup. W ten sposób oskarżony wraz z ww. mężczyznami wprowadził w błąd pracowników tej spółki, że rzekomy

nabywca, który był wyłącznie figurantem, zamierza wywiązać się z warunków zawartej umowy leasingowej. To zaś nie było prawdą. Choćby z tego względu, że ów pojazd był niesprawny i nie nadawał się do jazdy, przez co jego zakup był całkowicie pozbawiony sensu, zaś faktyczna wartość znacznie niższa niżli wskazane w fikcyjnej umowie kupna - sprzedaży. Jedynym zaś celem tego działania było wyłudzenie pieniędzy od leasingodawcy. Następnie, po uzyskaniu owej rzekomej kwoty zapłaty i wpłaceniu przez P. K. za ledwie trzech rat leasingowych D. S. (1) razem z ww. mężczyzną oraz jeszcze jedną nieustaloną osobą wywiózł ten samochód na teren Republiki Czeskiej, gdzie w dniu 15 kwietnia 2015r. dokonał jego spalenia celem uniknięcia potrzeby spłacania dalszych rat leasingowych. W ten sposób M. Ł. wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. skoro współdziałał z ww. mężczyznami obejmując swą

świadomością całość
tych zamierzeń.
Wartość przedmiotu
przestępstwa
uzasadniła
uzupełnienie tej
kwalifikacji o art. 294
§ 1 k.k. I podobnie jak
wcześniej. Uczynienie
sobie z przestępstwa
stałego źródło
dochodu uzasadnił
jej dopełnienie o
dyspozycję art. 65 § 1
k.k.

Do powyższego już
tylko dodać należy,
że sąd rozważał,
czy przestępstwo to
nie powinno być
zakwalifikowane jako
element ciągu
przestępstw z punktu
B. I. 3. Uznał jednakże,
że brak jest znamienia
tej samej sposobności
skoro w tym wypadku
modus operandi był
inny i nie opierał się
na wykorzystywaniu
luk w procedurach
likwidacji szkód
komunikacyjnych.

5. Czyn XI

w okresie od 20
sierpnia 2009 r. do 13
lipca 2016 r. w B. i
W., działając wspólnie
i w porozumieniu
z D. S. (1) i
innymi nieustalonymi
osobami, wiedząc na
podstawie
okoliczności
towarzyszących
wejściu w posiadanie
samochodu marki

(...)o numerze rej.
(...) i numerze VIN:
(...) wartości nie
mniejszej niż 81 700
zł, że pochodzi on z
czynu zabronionego,
wraz z D. S. (1)
nabył go od ustalonej
osoby. Działaniem
tym oskarżony
wyczerpał dyspozycję
art. 291 § 1 k.k.
Fakt uczynienia sobie
z przestępstwa stałego
źródło dochodu
uzasadnił dopełnienie
tej kwalifikacji o
dyspozycję art. 65
§ 1 k.k. Dodać
należy, że auto to
zostało skradzione na
terytorium Belgii w
dniu 20 sierpnia
2009 r. Istotnym
jest, że celem
wejścia w posiadanie
tego pojazdu było
korzystanie z niego
przez
współoskarżonego.
Finalnie bowiem
wyłącznie po
wymianie
zawierających wg.
wiedzy D. S. (1)
elementów z numerem
VIN pojazd został
zarejestrowany na
dane S. D. jako
samochód marki B.
(...) o numerze
VIN (...) (który
w stanie mocno
rozbitym legalnie
został nabyty przez
tego oskarżonego)
i dłuższy czas
przezeń użytkowany.
Następnie M. Ł.
odkupił ów pojazd od

oskarżonego rejestrując na dane swojego ojca.

6. Czyn XLV

w okresie od dnia 3 grudnia 2014 r. do 3 lutego 2016 r. w B., J. oraz w W., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą (P. T.), czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez uzyskanie nienależnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 4 513,10 zł, stanowiących odszkodowanie wypłacone z polisy (...) o numerze (...), z tytułu kolizji drogowej, za pomocą wprowadzenia pracownika tej firmy w błąd co do okoliczności zaistnienia takiego zdarzenia. W ten sposób, że w dniu 3 grudnia 2014 r. wziął udział w zorganizowanej umyślnie kolizji kierowanego przez niego pojazdu marki M. (...) z quadem

E. (...) o numerze rej. (...), kierowanym przez P. T., stanowiącym własność innej ustalonej osoby (A. Z.). W następstwie czego, po zgłoszeniu powyższej szkody i podaniu nieprawdziwych informacji w dokumentacji ubezpieczeniowej co do okoliczności zaistnienia szkody w użytkowanym przez niego samochodzie marki M. (...) o nr rej. (...) ww. towarzystwo ubezpieczeniowe po przeprowadzeniu w tej sprawie postępowania likwidacyjnego wypłaciło matce oskarżonego figurującej jako właściciel samochodu M. z tytułu ubezpieczenia OC quada, odszkodowanie w dwóch ratach to jest 30.12.2014 r. w kwocie 2 244,29 zł i 03.02.2016 r. w kwocie 2 268,81 zł, przelewając je na wskazany rachunek bankowy. W ten sposób M. Ł. wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 298 §1 k.k. Z kolei fakt, że oskarżony w ten sposób uzyskiwał stale gotówkę uzasadnił uzupełnienie

*kwalifikacji o art. 65 §
1 k.k.*

*Dodać wypada, że
sąd rozważał, czy
ów czyn nie należy
do ciągu przestępstw
opisanego w punkcie
B I 3 wyroku. Uznał
jednakże, że znaczny
odstęp czasowy
pomiędzy
najpóźniejszym
przestępstwem
zakwalifikowanym do
tego ciągu to jest
czynem XXXIX, gdzie
pochód przestępstwa
się 06.11.2013 r.,
a datą niniejszego
przestępstwa, gdzie
pochód przestępstwa
rozpoczął się w
dniu 03.12.2014 r.,
wyklucza tę
możliwość.*

*C. Kwalifikacja
prawna czynu
przypisanych Z. Z.*

I.

1. Czyn XLVII

*w okresie od dnia
24 września 2009
r. do dnia 26
stycznia 2016r. w
województwie (...), w
tym w miejscowości
K., działając wspólnie
i w porozumieniu z
D. S. (1), M. Ł.
i innymi osobami,
czyniąc z popełnienia
przestępstwa stałe
źródło dochodu, w
krótkich odstępach
czasu i w wykonaniu
z góry powziętego*

zamiaru, przyjął 11 samochodów pochodzących z przestępstwa i pomógł w ich ukryciu, wiedząc na podstawie okoliczności towarzyszących wejściu w posiadanie tych samochodów, że pochodzą one z czynu zabronionego. W ten sposób, że kolejno dostarczane mu pojazdy przyjmował i demontował z nich elementy celem późniejszego ich zbycia przez ww. współoskarżonych, W ten sposób Z. Z. wyczerpał dyspozycję art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Działanie ze z góry powziętym zamiarem wynika z faktu wejścia w porozumienie ze współoskarżonym D. S. (1). Uczynienie sobie stałego źródła dochodu z ilości i czasu tych zachowań. Kwalifikację tę zasadnym było także uzupełnić o dyspozycję art. 294 § 1 k.k. - z uwagi na znaczną wartość tych pojazdów, która wypełnia definicję określoną w art. 115 § 5 k.k.

Dodać należy, że tak jak wcześniej sąd zastosował ustawę kodeks karny w

brzmieniu obowiązującym w czasie czynu to jest do 15.11.2018 r. jako względniejszej dla sprawcy - zgodnie z wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. zasadą, co także znalazło odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej przypisanego czynu. Nowelizacja kodeksu karnego, jaka nastąpiła w dniu 20.06.2020r. poprzez wprowadzenie przepisu art. 57 lit b ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 spowodowała, że zastosowanie obecnie obowiązującej ustawy byłoby niekorzystne dla oskarżonego z uwagi na podwyższony próg dolnej granicy ustawowego

2. Czyn XLVIII

w okresie od dnia 24 września 2009 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. w województwie (...), w

tym w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu ze D. S. (1), M. Ł. i innymi osobami, czyniąc z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, usunął znaki identyfikacyjne z 11 pojazdów stanowiących przedmiot czynu XLVII. Zdaniem sądu tego rodzaju zachowanie wyczerpuje dyspozycję art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Fakt działania ze z góry powziętym zamiarem wynika z porozumienia między oskarżonymi. Z kolei fakt, że Z. Z. wiedział, że w ten sposób będzie zarabiał na życie w kontekście długotrwałości tego procederu uzasadniło przyjęcie także dyspozycji art. 65 § 1 k.k.

3. Czyny XLIX, L i LI

Wskazane wyżej przestępstwa zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności jaką były luki w procedurach towarzystw

ubezpieczeniowych,
umożliwiająca
wyłudzenie
odszkodowań z tytułu
ubezpieczenia
samochodów -
poprzez dokonywanie
fikcyjnych kolizji tych
pojazdów bądź też
nieprawdziwego
wskazywania, że
dany pojazd został
skradziony, co nie
miało miejsca. W
ten sposób Z. Z.
dokonał wyłudzenia
odszkodowania od
trzech towarzystw
ubezpieczeniowych -
ze współoskarżonymi
bądź również z innymi
osobami. Podobnie
jak w stosunku do
pozostałych
współoskarżonych
także i w wypadku
Z. Z. zasadnym
było przyjąć, że
uczynił on sobie z
ich popełnienia stałe
źródło dochodu, co
uzasadniło powołanie
w kwalifikacji tych
przestępstw art. 65
§ 1 k.k. Zbieżność
kwalifikacji podstawy
wymiaru kary - art.
286 § 1 k.k. w zw. z art.
65 § 1 k.k. uzasadniła
uznanie, że stanowią
one ciąg przestępstw
określony w art. 91
§ 1 k.k. Z tym
ustaleniem, że jedno
z tych przestępstw
miało inną podstawę
skazania, mianowicie
czyn LI został
zakwalifikowany na
podstawie art. 286 §

1 k.k. w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Powodem był fakt usunięcia przez oskarżonego znaków identyfikacyjnych w tym pojeździe oraz to, że składało się ono z kilku zachowań, w tym udania się do W. i odebrania samochodu, do którego dobrowolnie przekazano kluczyk, a który to samochód następnie nieprawdziwie został zgłoszony jako skradziony.

Podobnie jak wyżej, z uwagi na wprowadzenie do kodeksu karnego przepisu art. 57 lit b rzutującego na wysokość kary wymierzonej za popełnienie przestępstwa ciągłego sąd zastosował przepisy ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym w czasie tych przestępstw jednocześnie uzupełniając kwalifikację prawną w podstawie skazań i wymiaru kary o przepis art. 4 §1 k.k.

Końcowo należy dodać, że podstawą zasądzenia odszkodowań był art. 46 § 1 k.k. Sąd uwzględnił wszystkie złożone w tym trybie

wnioski zasądzać żądane kwoty w pełnej wysokości. W sytuacji, gdy zobowiązanym do naprawienia szkody był więcej niż jeden z oskarżonych, którym przypisano winę sąd orzekał ów obowiązek solidarnie. Odpowiedzialność solidarna za szkodę powstałą w wyniku realizacji danego czynu zabronionego znajduje umocowanie w art. 46§1 k.k. w zw. z art. 369 k.c. i art. 441§1 k.c. Podkreślenia wymaga, że najlepiej zabezpiecza ona interesy uprawnionych (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 26.07.2016 r., II KK 196/16). Takie rozstrzygnięcie było możliwe zarówno przed 1.07.2015 r., jak i po nowelizacji Kodeksu karnego obowiązującej od tej daty.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1.Podpis			